72STE JAARGANG No. 9338 MAANDAG 13 JUNI 19..

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Jaaroverzicht N.H.M. stelt vast:

In 1954 geen verdere teruggang in economie der Ned. Antillen

Minder buitenlanders, hoger percentage landskinderen bij C.P.I.M. en Lago

(EIGEN BERICHT)

Blijkens het dezer dagen verschenen jaarverslag van de Nederlandse Handel Maatschappij N.V. te Amsterdam is het politiek zo belangrijke jaar 1954 ook in economisch opzicht niet ongunstig geweest voor de Nederlandse Antillen. De voornaamste feiten, die in het goed-geïnformeerde jaaroverzicht worden aangestipt, zijn:

— Geen verdere teruggang, in de meeste opzichten, na de terugslag, die zich in 1953 in het economisch leven der Nederlandse Antillen deed gevoelen;

— Herstel van het vertrouwen door het bekend worden van het feit, dat de Koninklijke/Shell Groep ƒ 50 millioen heeft geïnvesteerd in de bouw van nieuwe installaties bij de C.P.I.M.;

— Verdere afvloeiing van, hoofdzakelijk buitenlandse, arbeidskrachten bij C.P.I.M./C.S.M. en Lago, die echter hoofdzakelijk het gevolg is van vergroting der efficiëncy in beide bedrijven;

— Een zeer kleine teruggang in de verwerking van ruwe olie door de C.P.I.M. en een stijging van 2,2 millioen ton bij de Lago;

— Voortzetting van de reorganisatie van de tankervloten van C.S.M. en Lago, waarbij kleinere tankschepen door een geringer aantal grotere worden vervangen;

— Toename van het verkeer van vracht- en passagiersschepen op Curaçao en Aruba, ook in 1954;

— Gestadige toename van het touristenbezoek: in 1954 deden 40 grote toeristenschepen Willemstad en 2 Aruba aan, tegen 36, respectievelijk geen, in 1953 en 17, respectievelijk geen, in 1952;

— Vermindering van het aantal K.L.M.-vluchten en dientengevolge van het aantal landingen en vervoerde passagiers op de lijnen naar Zuid-Amerika, doordat diensten moesten worden overgedragen aan buitenlandse luchtvaartondernemingen.

Steeds meer toeristenschepen

Uit de in het jaaroverzicht van de N.H.M. gepubliceerde cijfers blijkt opnieuw de grote betekenis, die de olie-industrie op Curaçao en Aruba voor de werkgelegenheid, en daarmede voor het gehele economische leven van de Nederlandse Antillen, heeft. Hoewel er in de loop van het jaar ruim 1000, meest buitenlandse, arbeidskrachten afvloeiden werkten per 31 December 1954 bij het bedrijf van het Koninklijke/Shell op Curaçao 10.915 man personeel, waarvan 862 man tot het varende personeel van de C.S.M.-vloot behoorden. Aan lonen en salarissen betaalden de C.P.I.M. en C.S.M. in 1954 55,2 millioen gulden uit (tegen 59,2 millioen gulden in 1953). De kapitaal-uitgaven van de Koninklijke Shell-vestiging op de Nederlandse Antillen bedroegen in het afgelopen jaar 22 millioen gulden (tegen 40 millioen gulden in 1953), terwijl aan ruwe olie en importen voor verdere raffinage en vermenging met eigen producten 21,1 millioen ton werd ingevoerd (tegen 21.3 millioen ton in 1953)

Het aantal aan de kaden en in de haven van de C.P.I.M. behandelde tankschepen, die hetzij olie kwamen brengen of olie-producten afhaalden, bedroeg het vorige jaar 4059, hetgeen wil zeggen, dat gemiddeld 11 schepen per dag in behandeling werden genomen. Hoewel het aantal C.S.M.-tankers voor de vaart op Venezuela van 25 in 1953 tot 15 in 1954 terugliep — een vermindering van 40% — zakte de totale tonnage van de C.S.M.-vloot aanzienlijk minder, namelijk slechts van 162.000 ton tot 149.000 ton. Dit verschil is toe te schrijven aan de politiek van de Koninklijke Shell om vooral oudere, kleine tankers uit de vaart te nemen en deze te vervangen door schepen met een veel groter tonnage.

De Lago

Bij de Lago op Aruba bedroeg de personeelssterkte per 31 December 1954 6.613 man tegen 7.816 man eind 1953. Aan lonen en salarissen werd in 1954 52,4 millioen gulden uitbetaald, de kapitaalsuitgaven beliepen 21 millioen gulden tegen 13 millioen gulden in 1953. Er werden in 1954 bij de Lago 3.502 schepen behandeld (tegen 4.580 in 1953), terwijl de totale hoeveelheid ingevoerde ruwe olie enz. 22,3 millioen ton bedroeg tegen 21,1 millioen in 1953.

Nog verdient het de aandacht, dat door de afstoting van buitenlandse arbeidskrachten, zowel bij de CPIM als bij de Lago, en de vervanging van andere door binnenlandse werkkrachten, het percentage landskinderen, werkzaam in de petroleum-industrie van de Nederlandse Antillen, aanzienlijk is gestegen.

De eenzijdigheid van de economie der Nederlandse Antillen, die nog steeds voor een zeer groot deel alleen gebaseerd is op de raffinaderijen van de Koninklijke/Shell en de Standard Oil of N.Y. (Lago) blijkt duidelijk uit de volgende door de N.H.M. verzamelde cijfers omtrent de waarde van de in- en uitvoer van Aruba en Curacao in de jaren 1952, 1953 en 1954 in NA ƒ 1000.—:

Het ontbreken van export-industrie

Zoals men ziet, zijn de cijfers betreffende de uitvoer van andere artikelen dan aardolie-producten uiterst laag, al tonnen zij voor wat Curaçao betreft, een stijgende tendens. De oorzaak der geringe uitvoer is — men weet het maar al te goed — het ontbreken van export-industrieën náást de olie-raffinaderijen. De uitvoer van „andere artikelen" dan olie-producten omvat hoofdzakelijk de export van fosforzure kalk en voorts alle leveringen aan schepen, retourzendingen, heruitvoer enz.

Voor wat de invoer van andere artikelen dan ruwe olie betreft zijn de belangrijkste leveranciers de Verenigde Staten, Nederland, en Engeland.

Ondanks de geringe export werden de havens van de Nederlandse Antillen in 1954 door méér vracht- en passagiersschepen aangedaan dan voorgaande jaren. Zo werden op Aruba in het afgelopen jaar, de voor de Lago bestemde tankschepen niet meegerekend, 754 vracht- en passagiersschepen ingeklaard, tegen 649 in 1953 en 515 in 1952. Op Curaçao arriveerden, tankschepen bestemd voor de C.P.I.M. niet meegerekend, in 1954 niet minder dan 2.365 vracht- en passagiersschepen tegen 2.299 in 1953 en 2.191 in 1952. Over de verheugende toeneming van het aantal touristenschepen spraken wen hierboven reeds.

		1952	1953	1954
Invoer Aruba	Olie	631.334	589.492	680.933
	Andere artikelen	68.555	67.268	84.024
Invoer Curaçao	Olie	674.502	594.691	663.212
	Andere artikelen	147.324	135.763	114.509
Uitvoer Aruba	Olie-producten	666.408	687.574	747.123
	Andere artikelen	7.124	6.226	5.138
Uitvoer Curaçao	Olie-producten	691.074	645.352	682.209
	Andere artikelen	14.361	9.274	21.538

De heer E.J. Morkos en echtgenote brachten hun stem uit in het Peter Stuyvesant College op Grootkwartier. In een leslokaal met enkele krabbels op het bord als achtergrond, werd het KVP-echtpaar op de gevoelige plaat vastgelegd. Rechts de heer Beaujon, die de stembiljetten overhandigde.

Poging tot ontvoering

Willemstad. — Zaterdagavond verscheen aan de wacht een 16 jarig dienstmeisje dat het volgend verhaal deed. Ze was van haar werkgeefster op weg naar huis, toen een van aanzicht bekende man haar een lift aanbood. Ze vertelde de man dat zij naar huis wilde, maar deze reed de andere richting op. Het meisje had hem nog verschillende malen gevraagd om terug te keren, maar de man reed gewoon door. Op een onbewaakt ogenblik maakte het meisje het portier open en sprong uit de wagen. Bij het vallen liep zij inwendige kneuzingen op en werd door dr Berkenveld behandeld. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Ma slaat met de stok

Willemstad. — Zondagmorgen werd assistentie gevraagd op Wishi. Bij aankomst van de politie bleek dat mevrouw N haar dochter met een stuk hout had bewerkt. Moeder en dochter hadden elkaar na een woordentwist in de haren gevlogen en ma had ook van de stok gebruikgemaakt. De 19-jarige dochter liep een hoofdwonde op die gelukkig niet erg bleek te zijn.

Volk van Curacao kiest heden zijn eiland-vertegenwoordigers

Geanimeerde drukte rond en in de stembureau's

Willemstad. — Wij hebben hedenochtend een rit gemaakt langs de verschillende stembureau's en kregen de indruk dat deze verkiezingen ongeveer hetzelfde zullen verlopen als die van het vorig jaar. Op alle wegen zagen wij vrouwen met het stembiljet in de hand naar het stembureau tijgen. Voor deze bureau's stonden natuurlijk de vele propagandisten weer opgesteld. De D.P. en de K.V.P. waren wel het sterkst vertegenwoordigd terwijl bij verschillende stemgelegenheden de NVP ook zeer actief is. Minister-President Jonckheer en Minister Van der Meer reden beiden de verschillende stembureau's af en overtuigden zich persoonlijk van de gang van zaken. Wij kwamen hen beiden tegen op het Stuyvesant College op Groot Kwartier

Kort na hun vertrek arriveerden de lijsttrekker van de K.V.P., de heer E. J. Morkos en zijn echtgenote, die ook hun stem kwamen uitbrengen. Op Sta Maria heerste de echte stemdrukte, evenals vorig jaar. In de schoollokalen en andere stembureau's zagen wij de verschillende partij-aanhangers met een lijst de uitgebrachte stemmen controleren. Op deze manier kunnen de partijen zien hoeveel stemmen er op een bepaald tijdstip nog dienen te worden uitgebracht en door wie.

De verschillende loudspeakers, die in de nabijheid van de stemlokalen staan opgesteld, gaven vandaag wel een bijzondere sfeer aan de verkiezingen.

Op Boca San Michiel werd hedenmorgen ook al druk gestemd. En de meeste stemmen zullen hier wel op de KVP worden uitgebracht, want overal ziet men de gele vlag.

De Mauritsschool heeft over het aantal stemmen ook niet te klagen. Evenals op Sta Maria, Jandoret en Noorduynweg stonden hier lange rijen mensen te wachten om binnengelaten te worden.

Bij alle stembureau's staan politieagenten om de orde te bewaren. In de Koraal van de Paulus Drukkerij, waar in de Philomenaschool ook gestemd wordt, kwam het hedenochtend reeds tot een treffen tussen de verschillende partij-aanhangers. De politie moest hier bemiddelend optreden.

Verder verliep het stemmen tamelijk ordelijk. Hoewel op zeer veel stembureau's in de middaguren wel de meeste stemmen zullen worden uitgebracht. Julianadorp bijvoorbeeld bleek nog te slapen. Hier zullen ook de meeste stemgerechtigden de middaguren wel willen gebruiken om hun stem uit te brengen.

Inmiddels zijn de optochten gisteren in een verschillend tempo verlopen. De optocht van de N.V.P. werd jammerlijk in de war gestuurd door enkele democraten die met hun wagens de rij indrongen.

De optocht van de K.V.P. is wel het meeste en beste verlopen. De politie wist de lange stoet auto's voortreffelijk te leiden. Enkele branieschoppers van een andere partij die op Mundo Nobo trachtten de rij in te dringen, werden er direct door een actieve agent uitgehaald.

De route van de K.V.P.-stoet bedroeg totaal 143 kilometer, terwijl een 150 auto's meereden. Soms zelfs meer.

De voetoptocht van de D.P. deed velen denken aan Carnaval. Vergezeld van een Steelband trok een groot aantal Democraten naar het Stadion, vanaf Marie Pompoen. De partijleiders hadden een plaatsje gekregen op een grote truck. De hele dag kon men gisteren de versierde wagens in de stad zien rijden.

Ook vandaag reden deze auto's rond. De heer Ciro Kroon had zelfs op een auto, die hij bestuurde een loudspeaker geplaatst om de kiezers te kunnen toespreken.

Op Boca San Michiel ging het met het stemmen eveneens tamelijk vlot. Tegen half twaalf werden hier reeds 260 stembiljetten ingevuld. Op de voorgrond rechts het lid Henk Dennert.

De verkiezingen op Saba

Saba. — Hedenmorgen om acht uur is in twee stemdistricten op Saba een aanvang gemaakt met de verkiezing van de leden van de Eilandsraad van Saba

Gedurende de eerste twee uren werden respectievelijk te Bottom 106 en te Windwardside 107 stemmen uitgebracht. Te Windwardside werd de eerste stem uitgebracht door Zuster Pancracia.

Argentijnse katholieken hijsen pauselijke vlag op parlementsgebouw

PERON durft tegen enthousiaste demonstraties niet op te treden

Buenos Aires. — Een grote menigte heeft Zaterdag in de kathedraal te Buenos Aires de viering van Sacramentsdag bijgewoond. Voor de kathedraal hadden zich ongeveer 30.000 gelovigen verzameld, die de leuze aanhieven „Wij willen de processie" (de traditionele Sacramentsdagprocessie, die door de autoriteiten was verboden). De menigte op het plein kon de plechtigheid in de kathedraal niet volgen, doordat de luidsprekers aan de gevel van het gebouw niet werkten, en talrijke gelovigen konden het plein niet tijdig bereiken, doordat de diensten van de ondergrondse stagneerden.

Kerken werden door cordon van gelovigen beschermd

Na de plechtigheid in de kathedraal trokken naar raming 80.000 katholieken naar het parlementsgebouw, waar aan dezelfde mast, waaraan de Argentijnse vlag hing, de vlag met de pauselijke kleuren werd bevestigd. Katholieke jongeren bevestigden vanen met de pauselijke kleuren aan trambeugels. De politie greep niet in. De demonstranten zetten bij fakkellicht hun betoging voort en deelden vaantjes uit met de pauselijke kleuren. Ruiten van het regeringsgezinde blad „La Prensa" en van enige democratische bladen werden ingegooid. Betogers riepen „De dood voor Perón; leve Christus-Koning". Betogers poogden het gebouw van het ministerie van justitie open te breken.

PERON

....voor of tegen het volk....

De minister van binnenlandse zaken, Angel Borlenghi, veroordeelde later op de dag op een persconferentie krachtig „de daden van vandalisme". Het hijsen van de vlag van het Vaticaan op het parlementsgebouw noemde hij een ernstig vergrijp tegen de nationale souvereiniteit. Ongehoord noemde hij het feit, dat talrijke gedenkplaten, die aan Eva Perón waren gewijd, van de muur van het parlementsgebouw waren verwijderd, en dat ruiten waren ingeworpen van een lokaal voor het verstrekken van levensmiddelen, dat op initiatief van Eva Perón was gebouwd.

President Perón bezocht onverwacht het regeringsgebouw, waar hij een spoedbijeenkomst hield met de minister van binnenlandse zaken. De radio-omroep las een verklaring voor van het presidentiële voorlichtingsbureau, waarin wordt gezegd, dat de demonstraties op touw waren gezet „door olicharchen en opstandige priesters". Na de bijeenkomst met Perón verklaarde de minister van buitenlandse zaken, dat de politie gemakkelijk een eind had kunnen maken aan de „uitspattingen van een betrekkelijk gering aantal betogers", doch dat zij dit in opdracht van Perón niet had gedaan. „De Argentijnse souvereiniteit is beledigd door het hijsen van de vlag van een vreemde natie (het Vaticaan) aan een voor de Argentijnse vlag bestemde mast. Bovendien is de Argentijnse vlag verbrand", aldus Borlenghi.

In Buenos Aires legde de politie een cordon om het paleis van aartsbisschop kardinaal Copello. Er werden kreten gehoord als „Wij wensen het aftreden van Copello" en „Wij willen het hoofd van Tato".

Mgr. Manuel Tato is coadjutor van Buenos Aires en wordt — aldus Reuter — beschouwd als de ziel van de katholieke oppositie beweging.

De Argentijnse radio zeide dat alle religieuze plechtigheden en manifestaties in het gehele land verboden zijn met het oog op de recente strubbelingen.

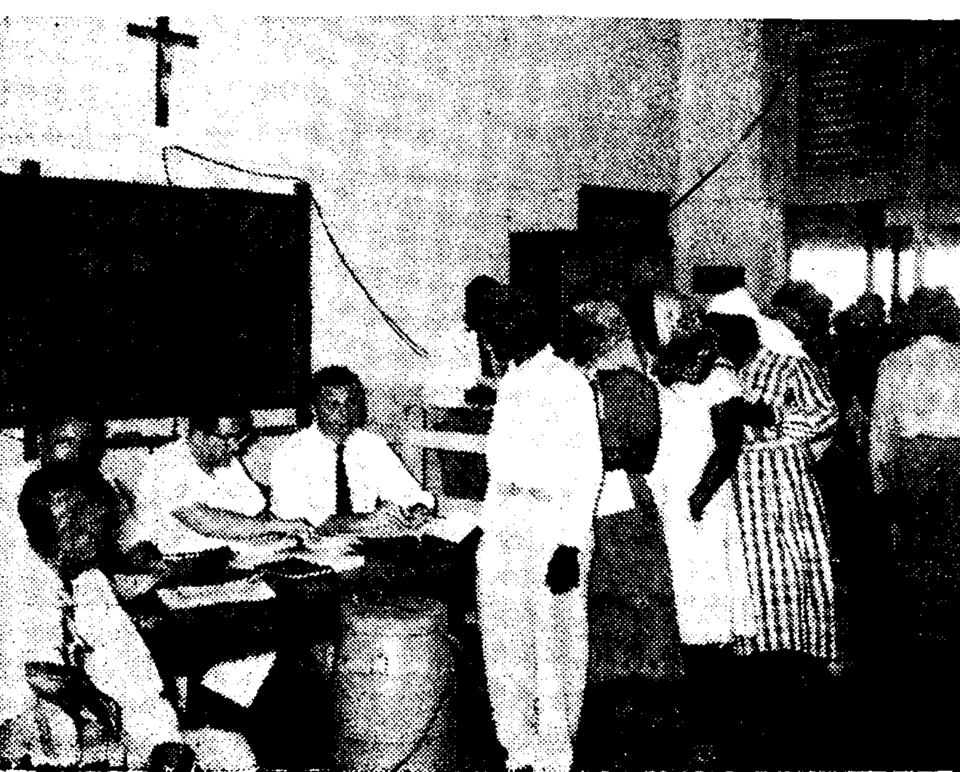
AFP bericht dat een Peronnistische menigte gisteren voor de deuren van de kathedraal samendrong en Peronnistische slagzinnen tegen de R.K. geestelijkheid gericht, uitriep. Voor de kerk waren echter ter bescherming van de ingang een aantal Rooms Katholieken samengekomen. Plotseling klonken er schoten en viel er een man neer. Er ontstond grote verwarring. De politie snelde toe en de brandweer draaide de kranen open om de menigte uiteen te spuiten. Deze drong echter de kerk binnen. Men poogde deuren te openen en ruiten werden gebroken. Drie mannen en een vrouw zouden bij deze gebeurtenis gewond zijn geraakt. De politie ging tenslotte over tot het gebruik van traangas.

Van sommige kerken in Buenos Aires werden de klokken geluid om de volgelingen op te roepen de kerkelijke eigendommen te beschermen tegen mogelijke aanvallen.

Van gezaghebbende zijde in Vaticaanstad is verklaard, dat de berichten over vandalisme niet als waar worden aanvaard, alvorens alle feiten bekend zijn. Er zijn in Rome reeds documenten ontvangen, die provocatie bewijzen. Vandalisme ligt zeker niet in de aard van Rooms Katholieken en zou ook nooit goedgekeurd kunnen worden door de H. Stoel — aldus Reuters zegsman.

De Kerkelijke autoriteiten verboden de Italiaanse R.K. Jeugdbeweging om een dag van solidariteit met de gearresteerde Rooms Katholieken te organiseren. Wel werd toestemming verleend tot een oproep tot gebed.

Londen. — Jaroslav Drobny heeft een rugspier verrekt en heeft afgezien van deelneming aan de tenniskampioenschappen van West-Engeland. Hij hoopt echter op de Wimbledon-kampioenschappen zijn titel te verdedigen.

Op Sta. Maria waren de kiezers reeds vroeg in groten getale opgekomen. In een rij stonden zij te wachten tot het hun beurt van stemmen was.

Op het stembureau in de R.K. Naaischool was het reeds vroeg een grote drukte. Omstreeks half twaalf hedenochtend werden bijna 400 stemmen uitgebracht. Hier zien wij enkele kiezers, die hun biljet in de bus werpen. Rechts de Voorzitter van het stembureau, de heer A. A. Capello.

K.L.M. gaarde ruim f 2000.- bijeen

Willemstad. — De gezellige avond, welke door de KLM werd georganiseerd ten bate van de stichting 1940—1945, heeft een mooi bedrag opgeleverd. Na aftrek van de gemaakte onkosten was er een batig saldo van ƒ 2000,80, waarmede wij de organisatoren en de aan dit feest deelnemende KLM-ers en anderen van harte kunnen gelukwensen.

Nieuwe Havenweg race-baan

Willemstad — Op de Nieuwe Havenweg werd gistermorgen omstreeks 11.30 door de Mobiele Brigade een drietal auto's aangehouden die een wedstrijd in hardrijden aan het houden waren. Een van de heren deelde de agent mede dat ze geen wedstrijd, maar een oefening hielden! De agent zal er wel anders over gedacht hebben want aan het einde van de weg stonden twee mannen met stopwatchs in de hand.

Jubilarissen bij D.O.W.

Willemstad — Heden herdenken M.O.M. Zoon, machinale houtbewerker, en J.G. Martina voorman magazijn bediende, het feit dat zij 25 jaar in gouvernementsdienst zijn bij de Openbare Werken. Ter gelegenheid hiervan werden beide jubilarissen hedenmorgen door de directie namens het bestuurscollege gefeliciteerd en kregen zij een envelope met inhoud aangeboden. Ook werd door de afdeling namens het personeel een enveloppe aangeboden waarvoor een inzameling werd gehouden. Ook de Amigoe wenst beide jubilarissen van harte geluk met het bereiken van deze mijlpaal.

Recht tot 't hart

— De man die slaagt is hij, die volhoudt totdat hij niet langer volhouden kan.... en hetdan nòg niet opgeeft.

Hollandse Nieuwe in Asiento-Soos

Aan haringkar ging Hollands zeebanket vlot in de maag

Emmastad. — De avond van Zaterdag was in de Sociëteit Asiento gewijd aan het Hollandse Zeebanket, de eerste nieuwe Hollandse, die in een feestelijk decorum, bestaande uit een echte Haringkar van Paul Erkelens en een „heuse" Volendammer, waarin wij de heer J. Hulsbergen ontwaarden, met de bekende uitjes en zure bommen garnituur werd verkocht.

Voorwaar een attractieve geste van het Asientobestuur, welke de aanwezigen naar waarde wist te schatten en het zich ook lieten smaken. Want is er wel een heerlijker en gezonder, vitaminerijker product denkbaar dan de Hollandse Nieuwe?

Een tweede leuke geste was wel om aan enkele ingezetenen uit de olie gemeenschap, geboortig uit Nederlandse vissersplaatsen, enkele haringen te offreren om zodoende symbolisch de dank aan het stoere Nederlandse vissersvolk tot uitdrukking te brengen. En zo onthaalde het Asientobestuur aan mevr. M. D..k (Scheveningen), G. Snoeks (IJmuiden), J. Jansen (Katwijk) op haringen die amper een dag geleden nog in het KLM vliegtuig geladen moesten worden.

Maar de haring is op tijd aangekomen, ook al kneep Asiento bestuurslid H. Holtkamp hem wel even, dat de avond moest worden afgelast. Maar nu zagen wij overal vrolijke gezichten, N v.d. Harst, vice voorzitter van Asiento en medebestuurslid H. de Boer waren in de wolken, want alles liep gesmeerd.

Het haringkarretje deed het best, de verlichting deed sfeervol aan, de heer J. Hulsbergen in Volendamse klederdracht had veel bekijks en was een waar koopman, die met zijn aanprijzingen de haringen bij wijze van spreken uit de ton deed vliegen.

Hij trio Drok zorgde voor een passende muzikale omlijsting door het voor het „striet dance tempo" te zorgen waarbij H. Drok opviel door zijn Sandor Vidak-achtige interpretaties. De muziek deed het voortreffelijk, zodat nog een dansje gemaakt werd. Onder de aanwezigen, die het Hollandse Zeebanket eer aandeden, bevond zich onder meer de adjunct directeur van de CPIM, de heer W. van Wordragen.

WEST-END:
„De drift in het bloed": 19.00 uur; „Zombies of the stratosphere"; 21.00 uur.

...XY:
„The black widow"; 19.00 en 21.00 uur

...INELANDIA:
„Silver chalice" 18.45 en 21.15 uur

CARIBE:
„The great lie"; 20.00 uur

...EX:
„Gun fire" 20.00 uur

...OYAL:
„Rivegang"; 20.00 uur.

...UFFISANTTHEATER:
„Kiss the boo blood of my hands"; 20.00 uur

...Vit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Nieuwindtstraat 23773.

...Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Americana, Bredestraat 159; tel. 23636; in Punda door Botica Popular; Columbusstraat 15 tel: 11269.

CURACAOS NIEUWS

ZIE VOOR CURACAOS NIEUWS OOK PAG. 5

C.V.B. was goede gastheer

Curacaose voetballers met Engelse gasten gezellig bijeen

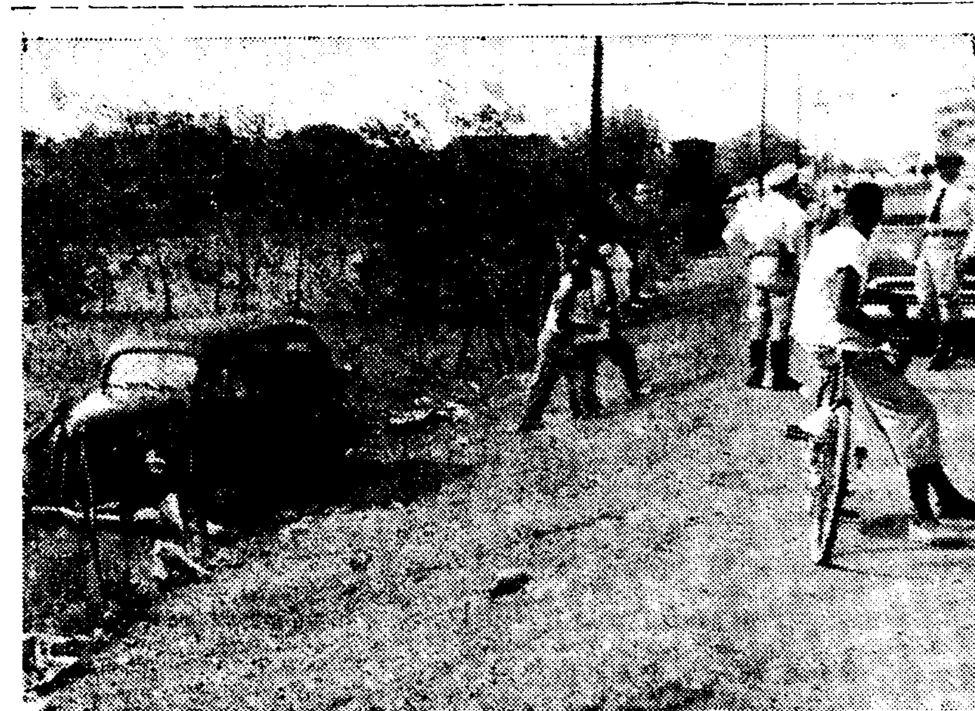
Willemstad. — Op Zaterdagavond bood de C.V.B. een gezellig samenzijn aan haar Engelse gasten en de jongens van onze nationale ploeg. Heel velen hadden hieraan gehoor gegeven en tegen 19.30 uur was de club van de C.V.B. vol met de genodigden en gasten, waaronder de Engelse Consul, Mr. C. W. Hirshberg. Er werden hier koele dranken en een cocktail geserveerd en tegen 20 uur ging men naar het Afro-restaurant om gezamenlijk het diner te gebruiken.

In de Afro hield de heer Mordy Maduro een toespraak. Hij zeide, dat door de komst van dit Engels team een der dromen van de C.V.B. was vervuld. Hij hoopte, dat de Engelse bezoekers de beste indrukken van onze jongens en van ons land zullen medenemen.

Mr. Richards, de leider van de Engelse ploeg, sprak woorden van lof aan het adres van de C.V.B. voor de uitmuntende verzorging van de ploeg. Hij bracht een toast uit op de C.V.B. en op onze Vorstin. De heer Maduro van zijn kant bracht een heildronk uit op de Engelse Vorstin.

Mr. Richards zeide nog verrast te zijn over het peil van het Curaçaose voetbal en hoopte weer eens langs te kunnen komen.

Na nog lang gezellig bijeen geweest te zijn werd deze mooie avond tegen middernacht besloten.

Willemstad. — Op de F. D. Rooseveltweg heeft de bestuurder van een auto wel bijzonder pech gehad. Tijdens het rijden klapte zijn linkervoorband en hij duikelde met de wagen van de rechterberm af. Daarbij raakte het vervoermiddel een boom, een mast van de OGEM en een hekwerk. Het hek werd over een lengte van zes meter ontzet en vernield. De wagen zelf werd aan voor- en onderzijde beschadigd. Links de auto, rechts de agenten van de V.A. (Verkeersafdeling).

De cijfers van 1954

Hoe zal men VANDAAG stemmen?

STEMDISTRICTEN	D.P. 1954	1955	N.V.P. 1954	1955	C.O.P. 1954	1955	K.V.P. 1954	1955	Totaal 1954	1955
1. WESTPUNT	69		444		5		115		633	
2. SOTO	46		621		2		48		717	
3. BARBER	77		773		4		28		882	
4. DOKTERSTUIN	54		360		3		25		442	
5. WILLIBRORD	188		311		6		67		572	
6. ST. MICHIEL	87		168		23		246		524	
7. JAN DORET	162		366		7		90		625	
8. JULIANADORP	11		1		457		49		518	
9. NOORDUYNWEG	150		607		61		52		087	
10. ROOSEVELTWEG	197		329		14		57		597	
11. STA. MARIA a)	215		526		15		73		829	
12. SUFFISANT a)	577		203		6		42		828	
13. STA. MARIA b)	238		426		19		68		751	
14. WEIS AFO	272		487		28		44		831	
15. JUICIO	267		361		11		69		708	
16. MARNIXSCHOOL W.	115		17		182		27		341	
17. MARNIXSCHOOL O.	15		5		497		67		584	
18. GROOT KWARTIER	270		287		102		89		748	
19. RONDE KLIP	280		488		16		53		837	
20. SUFFISANT	274		513		30		75		892	
21. PETER ST. COLLEGE	200		163		63		103		529	
22. RADULPHUS COLLEGE	203		83		275		150		711	
23. MAHAAI	210		125		191		95		621	
24. DOMINGUITO	391		270		103		106		870	
25. SCHERPENHEUVEL	244		375		65		118		802	
26. STA. ROSA a)	245		444		31		167		887	
27. STA ROSA b)	148		599		3		67		817	
28. MONTAGNE a)	156		640		7		90		893	
29. MONTAGNE b)	155		680		8		86		929	
30. WELGELEGEN	355		274		12		60		701	
31. JUICIO	330		265		10		80		685	
32. MARIA COLLEGE	325		280		55		240		900	
33. NIEWINDTCOLLEGE	336		231		19		39		625	
34. COROMOTO COLLEGE	306		184		104		129		723	
35. WILLIBRORD COLLEGE	380		227		4		200		811	
36. MAURITSSCHOOL	348		220		31		187		786	
37. ST. JOZEFSCHOOL	362		236		27		180		805	
38. ST. THOMASCOLLEGE	436		205		32		124		797	
39. NIEUWE ZWIJGERSCHOOL	434		182		18		146		780	
40. BRIONPLEIN	386		219		12		221		838	
41. SOC. BOLIVARIANA	573		150		4		23		750	
42. SCHARLOO	297		243		77		109		726	
43. PIETERMAAI	376		232		98		188		894	
44. BRIONSCHOOL	317		231		90		62		700	
45. CECILIA SCHOOL	406		272		49		128		855	
46. ZWIJSENS COLLEGE	366		303		18		57		744	
47. ORANJE SCHOOL	405		209		5		69		688	
48. CANISIUS COLLEGE	392		281		12		90		775	
49. SALINJA	411		233		83		104		831	
50. STEENRIJK	563		241		28		63		895	
TOTAAL:	13620		15590		3022		4865		37097	

[C]oncha Espina overleden

Spanje's meest gevierde schrijfster

(Van onze correspondent in Spanje)

[Op] 86-jarige leeftijd is te Madrid [overle]den Dona Concha Espina (y Tagle [de la] Vega), Spanjes meest gevierde [schrij]fster van romans en novellen van [deze] eeuw, zeer geliefd ook in Spaans-[sprek]end Amerika, en met een aanzien-[lijke] reputatie in vele Europese landen; [ver]schillende van haar werken werden [in] of meer buitenlandse talen ver-[taald], van Portugees tot Russisch. Van [ver]e zijde werd zij eens zelfs voorge-[drage]n voor de Nobelprijs, welke voor-[drach]t de steun kreeg van de Franse [Acad]emie, terwijl de Academia Espo-[ñola] haar deze steun onthield. Sinds [...] was de vermaarde schrijfster blind, [...] haar, nadat zij een eigen sy-[steem] van schrijven had uitgevonden, [niet] belette haar publicistisch werk [voor]t te zetten.

[Zo]als met zovele voor hun tijd be-[lang]rijke oeuvres het geval is geweest, [is d]e belangstelling voor de roman- en [nove]llenkunst van Concha Espina thans [aanz]iendend geslonken. Globaal genomen [roe]men in de aan haar gewijde ne-[crolo]gieën, haar vermogen om typen [en k]arakters te scheppen en uit te beel-[den], haar vindingrijkheid wat aangaat [voor]vallen en avonturen, die er in [haar] verhalen de gang en de beweging [in h]ouden, de gemakkelijke wisseling [van] décor en atmosfeer, een eigen grote [ei]genheid, waardoor het er in haar [boe]ken nogal eens hard, rauw en harts-[toch]telijk pleegt toe te gaan, psycholo-[gisc]h inzicht, maatschappelijke ook op [het] volk gerichte belangstelling, en een [...] poëtische wijze van zeggen Maar [er i]s ook veel melodramatiek bij. Alles [bij] elkaar: een krachtig uitbeeldster van [de] Spaanse wereld. Zij was katholiek, [...] zelfs, maar verre van benepen. [Zoa]ls wij in een van de aan haar ge-[wijde] commentaren lezen, vervuld van [...] liefde tot God en de mensen „op [de] wijze van Franciscus van Assisië, [die] het gewelf van de hemel verkoos [bov]en het gewelf van enige kapel".

[D]e eerste novelle, waarmede zij faam [ve]rwierf, was „La Nina de Luzmela". [...] Luzmela was de door haar gevonden [be]noping van Mazcuerras het plaats-[je] in de provincie Santander waar [zij] was geboren. Zij vond die oorspron-[kelij]ke naam niet welluidend genoeg. [Toe]n zij op het toppunt van haar roem [wa]s, veranderde ook de Spaanse rege-[ring] om haar te huldigen, officieel de [naa]m Mazcuerras in Luzmela; en in [Spa]nje en Spaans-sprekend Amerika, [ga]ven vele ouders, uit bewondering voor [de] schrijfster, een hunner dochters de [naa]m Luzmela mee. Tot haar bekend-[ste] werken behoren verder „La Rosa de [los] Vientos" (de windroos), verhaal [van] liefdesverwikkelingen tussen jonge-[ma]nnen en vrouwen van ongelijke [sta]nding en van zeerampspoed; „El [...] de las Estrellas", dat een oproe-[ping] behelst van de vrouwenfiguren, [vo]orkomend in de „Don Quijote", door [Cer]vantes-proevers nog altijd zeer gewaar-[deerd]; „El Metal de los Muertos" (het [met]aal der doden), een roman van [ster]k sociale inslag, vol voorvallen uit [de m]ijnen en uit het leven op zee, een [boe]k, dat de schrijfster nogal in op-[sp]raak bracht, vooral door haar be-[schr]ijving van de botsingen tussen de stakende mijnwerkers en de „guardia civil"; en verder Dulce Nombre, La Esfinga Maragate, La Virgen Prudente e.a.

Curiositeitshalve vermelden wij, dat Concha Espina voor Spanje de vertegenwoordigster was van het Amerikaanse Mark-Twain-gezelschap.

Aan haar sterfbed was zij omgeven door haar twee zoons met een schare van kleinkinderen. In haar laatste wilsbeschikking had zij bepaald, dat zij opgebaard en begraven wenste te worden in het kleed van de vrouwencongregatie van de Maagd der Smarten en een begrafenis wilde in alle eenvoud: „Slechts een goed gezegde Mis van Requiem". Wat niet belet heeft, dat haar begrafenis het karakter had van een nationale rouw, met ministers en „tout Madrid" in de stoet.

Verdwenen

Karatsji. — In kringen van het Pakistaanse ministerie van buitenlandse zaken wordt medegedeeld, dat de derde secretaris van de Sowjet-embassade te Karatsji, Smirnof, zijn post in Maart j.l. heeft verlaten en sindsdien wordt vermist.

Smirnof, die 30 jaar zou zijn, maakte sedert November deel uit van het ambassadepersoneel.

Van officiële Pakistaanse zijde is later verklaard, dat Smirnof, die aanvankelijk van plan was naar het Westen uit te wijken, inmiddels uit vrije wil naar Moskou is teruggekeerd.

Ecaussines — Te Ecaussines (België) zijn dezer dagen ongeveer 500 ongehuwde vrouwen bijeengekomen, om mogelijk een echtgenoot te kiezen onder de toegestroomde vrijgezellen. Dit is een jaarlijkse gebeurtenis en gemiddeld worden bij deze gelegenheden 50 vrijgezellen het "slachtoffer".

Spaanse critiek beoordeelt

„Hedendaagse Nederlandse schilderkunst"

(Van onze correspondent in Spanje)

Voor de eerste maal hebben Spaanse belangstellenden, vanuit de opvattingen van hun eigen grote nationale schilderstraditie, aan de hand van een vrij uitvoerige verzamelexpositie kennis kunnen nemen van de hedendaagse prestaties der schildersbent van Nederland — zoals hier naar aanleiding van de toejuichenswaardige gebeurtenis geschreven is: — „evenmens en der klassieke „groten" in de wereld der peinture". De tentoonstelling staat onder auspiciën van het Nederlandse ministerie van onderwijs en zij omvat in totaal 85 werken van 29 schilders, op een enkele uitzondering na, drie van ieder. In de catalogus is ook sprake van een overzicht van de „jonge Nederlandse schilderskunst": de oudste van het exposerend gezelschap is Jan Altink, geb. 1885 en de jongste Pierre van Soest, geb. 1930. De overige exposanten zijn, in alfabetische volgorde: Kees Andrea, W. L. Bouthoorn, Henk Broer, Johan Buning, Bob Buys, Han van Dam, Pieter Defesche, Hans Engelman, Marg. Feuerstein, H. Fiedler, C. Franse, Cath. Goeting-Stultiens, J. Goeting, D. van Gulik, Frieda Hunziker, J. H. van Ieperen, Wim Kersten, Cees Keus, E. Kleima, Hunk Munnik, Frans Nols, W. Schrofer, Fred Sieger, H. M. van der Spoel, Joop Stekelenburg, Frans de Wit, Dick Zwier. De jury heeft bestaan uit Jan van Heel, J.L. Mulder en prof. Jan Wiegers.

De tentoonstelling heeft eerst Madrid bezocht, waar zij was ondergebracht in het museum voor moderne kunst en momenteel is zij te gast te Barcelona; zij is hier gehuisvest in de voormalige, pas gerestaureerde kapel van het laat-middeleeuws complex van zalen, gaanderijen, en „patios", dat toentertijd het „Hospital de la Santa Cruz" was; een waardige ruimte, waar de stukken goed overzichtelijk en royaal tot hun recht komen, ook tegen de okergele steen van de blote wanden. Slechts tegen de kunstverlichting zou enig bezwaar te maken zijn.

Hieronder volgt een kleine bloemlezing uit de oordelen van gezaghebbende Spaanse kunstcritici. José Camon Aznar, waarschijnlijk Spanje's meest erudiete schrijver over beeldende kunst, en medewerker van A.B.C. (Madrid), ontdekt in de tentoonstelling, „de laatste consequenties van een weinig bekende autonome impressionistische school; voorliefde voor de picturale, rijk en smeuig gehanteerde materie, die uit zichzelf reële vormen suggereert. Er lijkt hem een zware en zwijgende atmosfeer op deze beelden te drukken; waarbij enkele expressionistische accenten deze zwaarmoedige indruk nog intenser maken". De „desrealizacion" (ontwerkelijking) die uitloopt op een spel van niets meer dan lineale schema's begeestert hem niet, maar de verfopbrenging is daar tegenover zo sappig, schrijft hij, dat zij op zichzelf reeds een grote aesthetische werkzaamheden inhoudt. Aznar releveert in het bijzonder het werk van Sieger, Buning, Defesche, Bouthoorn, Goeting, Broer, van Dam, Schrofer en Zwier.

In „YA" constateert Ramon Faraldo, dat zich onder de tentoonstellenden niet het „geniaal geval" voordoet, noch de originaliteit, waarover Latijnen graag warm plegen te lopen. Wel overheerst bij hen, zegt hij, de wil om goed gedaan zij het dan niet verblindend werk te leveren. Vandaar dat nagenoeg alle werken in de smaak vallen, hoewel geen enkel bovenmatig. Het is geen ontdekking, zo vervolgt hij, vast te stellen, dat de oorsprong van heel de geëxposeerde kunst Frans is; maar de zogenaamde Franse kunst is zelf ontstaan uit bijdragen van de meest heterogene herkomst en een van haar meest gerenommeerde scheppers was juist de Nederlander van Gogh. Voor Faraldo zou de tentoonstelling kunnen doorgaan voor „'n Franse verzameling zonder de grote Franse meesters, ware daar niet een bijzondere ernst, of eenvoudigweg, een geringer imaginatief vertoon. Daaruit spruiten enkele inconveniënten voort, doch eveneens een bewonderenswaardige afwezigheid van boerenbedrog. De verrassing en de betovering zijn geweerd, en evenzo de valstrikken, die eigen zijn aan al te brillant gespeel. Geen spel, maar kunde". En verder: „Er is weinig in de hedendaagse kunst, dat over een zo beschaafd en fraai geheel beschikt. De Nederlandse tijdgenoten kunnen met volstrekte waardigheid plaats nemen aan de zijde van onverschillig welke tijdgenoten van andere herkomst; met het voordeel, dat het hier geen bende of fictie schijnt te zijn".

En ziehier het oordeel van de Barcelonese „Correo Catalan": „Vanaf het neo-impressionisme tot aan de abstractie biedt de huidige Nederlandse kunst een zeer achtenswaardig gemiddeld niveau, zonder dat enige duidelijk gesingulariseerde persoonlijkheid op de voorgrond treedt. Het Nederlands schildersbedrijf van het huidige uur voltrekt zich dus in een uniforme toon van positieve waarde binnen de meest verbreide artistieke stromingen. Zo het er al niet in slaagt zich te formuleren als een werkelijk nationale school, het houdt de naam van Nederland toch zeer hoog".

Directeur werd clown

Rufus K. Dryer leidde als directeur van een glasfabriek in Rochester, in de Amerikaanse staat New York, een voornaam bestaan, totdat hij op 8 Februari van dit jaar verdween. De volgende dag vond men een eind buiten de stad zijn auto, waarin zijn actetas met al zijn persoonlijke papieren lag.

Na een nauwkeurig onderzoek werd het duidelijk, dat er van misdaad geen sprake kon zijn, doch dat daarentegen kon worden aangenomen, dat Dryer de maatschappij was ontvlucht. Het is in de Verenigde Staten niet moeilijk zich te verbergen, daar in geen enkele Amerikaanse staat de aanmeldingsplicht bestaat. De politie liet zich dusver niet met deze zaak in, doch de familie van Dryr zette de navorsingen voort. Maanden later berichtte een **vriend, dat hij vermoedelijk de** vermiste had gevonden. De vriend had Dryer gezien in een klein dorpje in Florida, alwaar hij als clown deel uitmaakte van een zwervend kermisgezelschap. De man, die het moe was elke dag ter wille van de solvabiliteit van zijn glasfabriek te buigen en te glimlachen, bracht, als konijn verkleed, iedere middag honderden kinderen aan het schaterlachen door zijn schitterende spel.

De volgende ochtend vond de vriend Dryer in een woonwagen, met kaalgeschoren hoofd en in pofbroek en in rose circushemd gekleed. Eerst gaf de clown voor aan geheugenverlies te lijden, doch toen zijn vrouw zich bij hem voegde, drong het tot hem door, dat hij dit bestaan niet kon volhouden. Hij liet zich terugvoeren naar zijn welverzorgde veste in Rochester. Hij zal op de terugweg hebben bedacht, dat hij in zijn glasfabriek meer dan 25 dollar per week zal verdienen, dat hij daar niet elke week opnieuw zal hoeven te worden aangenomen en dat hij zich daar niet meer als konijn zal behoeven te verkleden.

Preparaat voor asfaltwegenbouw

Een bedrijf voor de vervaardiging van deursluiters te Bussum vervaardigt [d]eurveerscharnieren volgens een gang-[b]aar principe, die echter beter en aan-[m]erkelijker goedkoper zijn dan de be-[st]aande modellen, dank zij een stand-[a]ardisering van de onderdelen uit voor [het] doel geschikte materialen. Deze [d]eurveerscharnieren draaien geruisloos; [z]e hebben een stevige fixering in de [m]iddenstand en een punt van vaststel-[li]ng haaks op de deuropening. Veer-[b]reuk komt practisch niet voor en de [sp]lijtage is gering.

Deze scharnieren worden in twee typen geleverd, nl. met één en met twee veren. Voor deuren tot een gewicht van 30 kg gebruikt men twee scharnieren, met 1 veer; voor deuren van 30-60 kg boven een scharnier met 2 veren en onder met 1 veer, en voor deuren boven 60 kg gewicht twee scharnieren met 2 veren.

Godsdienst-historisch congres

Prof. Dupont Sommer over de grotten aan Dode Zee

„Gebouw" van religieuze broederschap

Op het Godsdiensthistorisch Congres [d]at in Rome is gehouden, is door geleer-[d]en uit verschillende delen der wereld [af]komstig, licht geworpen op vraagstuk-[k]en, die verband houden met de oor-[s]prong en groei van bekende en minder [b]ekende godsdiensten, riten en religi-[eu]ze voorstellingen, die in de loop der [h]istorie onder de verschillende volkeren [a]anhangers hebben gevonden. Bijzonder [i]nteressant was hetgeen prof. Dupont [S]ommer uit Parijs mededeelde over de [m]anuscripten die de laatste negen jaren [i]n de nabijheid van de Dode Zee werden [o]ntdekt.

Enkele der rotsholen, waarin deze [h]andschriften werden gevonden, blijken [d]eel uit te maken van een uitgebreid „gebouw", dat kennelijk eens een reli-[gi]euze broederschap herbergde. Het be-[v]atte grotten die als „cellen" dienden, ri-[tu]ele badplaatsen, een refectorium en [r]uime zalen die als boekerij of schrij-[vers]-„werkplaats" werden gebruikt. Ook [wer]d een begraafplaats gevonden, waar [d]e doden in uitgestrekte houding, op de [r]ug liggend en met het hoofd naar het [Z]uiden ter aarde waren besteld, zonder [v]ergezeld te worden van enig sieraad. [...]alsof zij ook in de dood hun trouw wil-[den] betuigen aan de gelofte der armoe-[d]e, welke zij eenmaal als levenden had-[de]n afgelegd. De tot armoede verplichte [b]roederschap, waartoe zij behoorden, [w]erd de Gemeenschap van het Verbond [g]enoemd, en uit de ter plaatse gevon-[de]n munten blijkt, dat zij reeds voor het [b]egin der tweede eeuw vóór Christus be-[st]ond.

De bibliotheek bevatte verschillende bijbelse teksten, waaronder complete exemplaren van de boeken van Jesaia en Habakuk. In kringen van bijbelken-[n]ers bestond aanvankelijk twijfel of de gebruikelijke versie van het eerste niet een latere, veranderde uitgave van de oorspronkelijke tekst was, maar thans is gebleken, dat dit niet het geval is en dat de traditionele tekst authentiek is. De boekerij bevatte ook de leefregel der broederschap, benevens een geschrift dat als „Mekka-Apocalyps" wordt aangeduid.

Weer een ander handschrift bevat de hymnen van de „Meester der Gerechtigheid", zangen van grote schoonheid, maar zonder dualistische inslag, daarentegen echter gevoelens en gedachten vertolkend, die later christelijk zouden worden. Het blijkt dat deze grote „Meester der Gerechtigheid" vervolgd werd, verraden door een zijner volgelingen en genoodzaakt naar Egypte vluchten Tenslotte is er ook een z.g. „Apocalyps van Damascus" die evenals bepaalde passages van andere manuscripten, bijna een inleiding tot de Apocalyps van de heilige Johannes vormt.

Volgens prof. Dupont Sommer behoren deze geschriften tot de religieuze literatuur der Esseniërs, waarmee de historiciteit van deze secte bewezen is. Zij zijn ook een getuigenis van de intensiteit van het godsdienstig leven onder de Joden van de beide laatste vóór-christelijke eeuwen, terwijl zij voorts een bewijs zijn voor het bestaan van andere religieuze gemeenschappen dan de bekende, zoals die der Farizeeën, Sadduceeën en Zeloten. De Esseniërs waren voorlopers van de volgelingen van le H. Johannes de Doper en hun geschriften werpen licht op de geestelijke atmosfeer, waaruit het Christendom is voortgekomen: opvattingen, gevoelens en vormen van godsdienstig leven, die later kenmerkend zouden zijn voor de christenen, blijken reeds onder hen te hebben bestaan.

Smokkel van nikkel naar Oost Europa

Kaiserslautern. — Westduitse douaneautoriteiten hebben na onderzoek een omvangrijke smokkelarij van nikkel en cadmium naar Polen en andere Oosteuropese landen ontdekt. Een koopman uit Ludwigshafen bleek, tezamen met vijf buitenlandse medewerkers, 30 ton nikkel, twaalf ton cadmium en een complete installatie voor het walsen van metalen te hebben geleverd. Een van de helpers kwam vorig jaar herfst bij een vliegtuigongeluk om het leven. De andere vier bevinden zich buiten de bondsrepubliek.

Het vervoer van genoemde materialen geschiedde gedeeltelijk via Belgische havens.

De smokkelarij werd ontdekt, toen men ging onderzoeken waar de walsinstallatie was gebleven. Deze is thans te Bratislava (Tsjechoslowakije) in bedrijf.

Oslo. — In Oslo is dezer dagen een internationale postzegeltentoonstelling geopend ter gelegenheid van het feit, dat de eerste Noorse postzegels honderd jaar geleden werden uitgegeven.

Terug in het vaderland

Vijftien Oostenrijkers zijn dezer dagen uit Russische gevangenschap op het station „Bad Voeslau" bij Wenen aangekomen, waar zij stormachtig begroet werden. Onder hen bevond zich de in 1947 ontvoerde H.B.S.'er Hans Schlossnickel, die hier hartelijk door zijn moeder omhelsd wordt.

Activiteit van opstandelingen neemt toe

Einde van onlusten in Atjeh nog niet in zicht

Nieuwe koers van Djakarta na berichten over gruweldaden?

Onderdrukking met geweld zonder resultaat

(Van onze correspondent in Indonesië)

De onlusten in Atjeh, die nu ruim anderhalf jaar geleden uitbraken, zijn nog steeds niet geëindigd. Zelfs is er de laatste tijd weer sprake van een hernieuwde activiteit van de opstandelingen, die zich uit in acties tegen eenheden van leger en politie, vernieling van spoorwegen en bruggen, afpersing van ondernemers, enz. De acties van de opstandelingen blijven zelfs niet meer alleen tot Atjeh beperkt, maar er is zelfs sprake van infiltratie in Oost-Sumatra. Zo kwamen in Medan enige pogingen voor tot het in brand steken van regeringsgebouwen. De gezagsapparaten antwoordden hierop met een razzia op verdachte elementen, waarbij in Oost-Sumatra ruim 200 personen gearresteerd werden; een deel daarvan werd naderhand weer vrijgelaten. In Atjeh zelf werden dergelijke acties reeds veelvuldig uitgevoerd en een groot aantal personen, van wie men vermoedt dat zij aan de acties van de opstandelingen hebben deelgenomen dan wel daar niet geheel onsympathiek tegenover staan, bevindt zich in arrest.

Een sterk verschil van mening bestaat in Indonesië nog steeds over de vraag of de onlusten in Atjeh nu langs militaire weg moeten worden opgelost dan wel langs de politieke. Tot nu toe heeft men de militaire methode toegepast: de onderdrukking van de opstand met geweld. Het resultaat daarvan is dat zich thans geen belangrijke steden of plaatsen meer in handen van de opstandelingen bevinden. Daarbuiten hebben zij echter nog wel veel in te brengen. Een grote moeilijkheid voor de gezagsapparaten is daarbij, dat de Atjehse bevolking vaak geneigd is de opstandelingen te helpen en dat het voor de patrouilles dus zeer moeilijk is om gewone burgers en opstandelingen uit elkaar te houden. Het is het oude probleem van een strijd tegen guerilla's: men kan deze alleen met succes bestrijden als men daarvoor de medewerking heeft van althans een deel der bevolking.

Een groot probleem voor het Indonesische leger bij zijn acties tegen de opstandelingen in Atjeh vormt voorts het feit, dat de staat van oorlog en beleg voor dit gebied niet van kracht is. Deze bestaat bijvoorbeeld wel voor Celebes en West-Java, andere delen van Indonesië waar men met opstanden te kampen heeft. In Atjeh echter is het bestuur nog steeds in handen van het burgerlijk gezag, terwijl voor bepaalde gedeelten van het gewest daarnaast een militaire bijstandsregeling geldt. Dat betekent dus dat in dat deel van Atjeh, waar deze regeling niet van kracht is, de zorg voor de veiligheid bij de politie berust Daar waar wel sprake is van militaire bijstand blijft deze inderdaad beperkt tot „bijstand": het burgergezag bepaalt hoe deze aangewend moet worden.

Critiek

Een dergelijke regeling kan natuurlijk alleen met succes gebruikt worden, als er sprake is van een nauwe samenwerking tussen civiele en militaire autoriteiten, en daaraan schijnt nog wel eens iets te haperen. Het gevolg is dat het leger bij zijn acties alleen zeer voorzichtig tewerk durft te gaan uit angst anders te veel critiek van civiele zijde uit te lokken.

Deze critiek is inmiddels toch niet uitgebleven. **Spreektrompet hiervoor is het in Katuradja, de hoofdstad van Atjeh, verschijnende dagblad Peristiwa dat thans reeds enige malen melding heeft gemaakt van door het leger bedreven wreedheden jegens de bevolking. Volgens dit blad zou het voorgekomen zijn dat het leger in Atjeh weerloze burgers heeft gefusilleerd als represaille voor acties van opstandelingen tegen het leger. Het leger antwoordde hierop, dat het hier helemaal niet om weerloze burgers ging maar om opstandelingen en dat zij bovendien niet gefusilleerd waren, maar in het gevecht gedood.**

De Indonesische regering stelde zich, toen er over deze kwestie vragen van de oppositie in het parlement loskwamen, achter het leger. En toen er over deze kwestie gestemd werd, behaalde de regering de overwinning.

Inmiddels is er natuurlijk wel degelijk sprake van een tegenstelling tussen de gezagsapparaten en de bevolking in Atjeh. Een scherpe aanklacht tegen de gezagsapparaten werd ook geuit door het in Djakarte verschijnende weekblad Merah Putih, dat schreef dat de aanleiding tot moord en brandstichting in Atjeh bijna steeds gevormd wordt door onhebbelijk optreden van leger en politie. Volgens dit blad is de oorzaak van de moeilijkheden vaak dat militairen of politiemannen onder de Atjehse bevolking vriendinnetjes zoeken en zo nodig met geweld nemen Als de bevolking zich daartegen dan verzet volgen represaille-acties, waarbij burgers gedood en huizen in brand gestoken worden.

Hoe dit alles ook zij, een feit is wel dat de methode van „militaire bijstand" tot nu toe gefaald heeft om de veiligheid in Atjeh te doen terugkeren. Er is nu dan ook sprake van het zoeken naar een nieuwe oplossing. Enerzijds wordt daarvoor voorgesteld het volledig in militaire handen leggen van het gezag, zodat na het afkondigen van een staat van oorlog en beleg het leger zich met alle kracht aan het herstel van de veiligheid kan wijden. De tegenstanders van deze methode wijzen er echter op, dat deze op Celebes en in West-Java het gewenste resultaat al evenmin heeft opgeleverd.

Een andere oplossing, die denkbaar is, is tenslotte de politieke: die van onderhandelingen met de opstandelingen. Naar de gouverneur van Noord-Sumatra, mr S.M. Amin, zelf een Atjeher, onlangs bekende, heeft hij reeds in briefwisseling gestaan met de leiders van de opstandelingen. Het uitblijven van resultaat moet echter waarschijnlijk daaraan geweten worden dat hij te weinig volmachten had. In het kader van de politieke oplossing moet men voorts stellig ook de recente verklaring van de regering zien, dat Atjeh de status van een autonome provincie zal krijgen. De verwezenlijking van deze belofte zal heel wat wrevel bij de Atjehers tegen de regering wegnemen.

Dagjesmensen... dagjesmensen... dagjesmensen. Hoe druk het was en hoe warm... Zandvoort, het Amsterdamse toevluchtsoord op warme, zomerse Zondagen beleefde een invasie van stedelingen.

„Russia by the backdoor"

Leon Maks, „Russia by the backdoor", Sheed and Ward, Londen en New York. Een lid van het Poolse ondergrondse leger, een aanhanger van generaal Anders, gaat in Mei 1940 op illegale wijze de Russisch-Poolse grens over om nasporingen te verrichten naar de eerste bevelhebber van het Poolse ondergrondse leger, generaal Tokarzevski, die na de ineenstorting van Polen het slachtoffer is geworden van een Russische massa-deportatie. Tokarzevski vindt hij niet, maar wel doorkruist hij Rusland en Siberië, van Kiev tot het Baikalmeer en van Archangel tot Aschabad. Hij zelf beschikt daarbij over een goede kennis van de Russische taal en „Wanda", die hem vergezelt, bedient met veel talent een draagbaar laboratorium voor het vervalsen van papieren Zo slaan zij er zich door. Leon Maks biedt geen uitputtende beschrijving van de Sovjet-Unie, al is de verleiding daartoe soms wel eens groot. Maar hij vermeldt met veel gevoel voor humor de situaties, waarin zijn lange zwerftocht uiteen valt. Oekraïners, verdreven Polen, Kirgiezen en Volga-Duitsers komen voor de lens en zij allen bewegen zich tegen de achtergrond van het machtige terreurapparaat, dat Rusland heet. Tenslotte zien de schrijver en zijn vrouwelijke metgezel kans weer naar Polen terug te keren. Maks is weer verdiept in het werk van de ondergrondse, als de Russische legers, de Duitse troepen voor zich uitdrijvend, in Polen terugkeren. Maks vlucht dan in het officiële Pools-communistische leger, dat door Berling in Rusland is opgeleid en dat volledig wordt beheerst door Russische officieren, die krampachtige pogingen in het werk stellen om zich als Polen voor te doen Die vlucht gelukt hem boven verwachting. Omdat hij zich eens als arts heeft uitgegeven, klimt hij op tot directeur-geneesheer van een groot militair hospitaal en als de grond hem daar te warm onder de voeten wordt, ziet hij kans naar West-Duitsland uit te wijken. Dit uit het Pools vertaalde boek is aangename lectuur. De beschrijving van de drankzucht onder de officieren van het Rode leger is meesterlijk en ook de frauduleuze improvisatie, die schuil gaat achter het toverwoord „organiseren", krijgt een goede beurt. Het enige, wat na lezing van dit boek onwaarschijnlijk lijkt, is, dat dit Rode leger ooit kans heeft gezien de Duitse armeeën op zo afdoende wijze te verslaan

---

Huelva. — Bij een ruzie over een vervalst loterijbriefje tussen twee groepen zigeuners is te Huelva (Zuidwest Spanje) een man om het leven gekomen, terwijl zeven personen, onder wie drie vrouwen, zware verwondingen opliepen.

Tito, de opportunist

De volgende maand is het alweer [...] den tussen Joegoslavië en de Sovjet Unie werden verbroken. Zo ontstond er een scheuring tussen twee communistische naties, die in de eerste na-oorlogse periode nauw plachten samen te werken. Op een bijeenkomst van de Cominform in Boekarest, in Juni 1948, maakte Stalin's naaste medewerker Zhdanov bekend, dat het Kremlin niets meer met de Joegoslaven te maken wilde hebben. De oorzaak van dit conflict tussen Moskou en Belgrado was Tito's weigering zich aan de bevelen van de Russische dictator te onderwerpen.

Tot de dood van Stalin, in 1952, hebben de Sovjet-Unie en Joegoslavië op gespannen voet geleefd. De aan Joegoslavië grenzende Cominformlanden organiseerden een economische blokkade, en vanuit Moskou werd een heftige propaganda-oorlog gevoerd tegen Tito. Toen echter de Sovjet-Unie twee jaar geleden een nieuw bewind kreeg, veranderde ook spoedig de houding van Moskou tegenover Belgrado. Men wisselde weer ambassadeurs uit en er werden opnieuw handelsrelaties aangeknoopt. Maar intussen had Tito ook contact met het Westen gelegd. Hij had Amerikaanse militaire en economische hulp weten te verkrijgen, hij had een officieel bezoek aan Londen gebracht en hij had met de NATO-landen Griekenland en Turkije een Balkanpact gesloten. Voorts moedigde hij bezoeken aan van toeristen uit de Westerse landen. Overigens heeft de Joegoslavische president zich de laatste tijd vooral aangetrokken gevoeld tot een neutraal [la]nd als Indië, zoals bleek bij het bezoek dat hij onlangs aan Pandit Nehroe bracht. Tito zou Joegoslavië een soortgelijke rol in Europa willen doen spelen als Indië in Azië speelt. Enerzijds tracht hij op het ogenblik een goede verstandhouding te bewaren met de Westerse mogendheden, anderzijds toont hij zich allerminst onverschillig voor de recente toenaderingspogingen van de Sovjet-Unie. Toen de regering Boelganin dezer dagen dan ook een voorstel tot besprekingen deed, ging Tito grif op de suggestie in. Het werd de Joegoslavische machthebber al heel gemakkelijk gemaakt om met het Russische plan in te stemmen. De Sovjet-leiders zouden immers naar Belgrado komen en zij zouden Molotov, die bij de affaire van 1948 betrokken was geweest, thuis laten. De twee partijen zullen straks als gelijken onderhandelen. Dat heeft Tito toch maar bereikt.

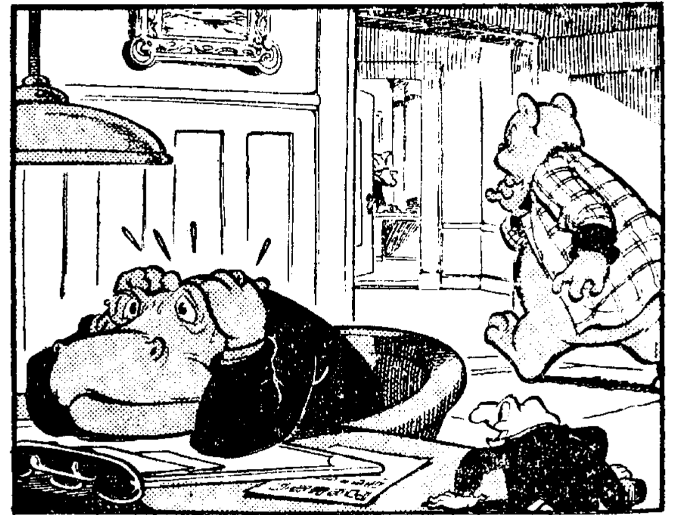
Overigens heeft hij zich dezer dagen gehaast zijn nieuwe Westerse vrienden gerust te stellen. Joegoslavië zou hen niet ontrouw worden, zo werd hun verzekerd, en van de besprekingen met de Russische regeerders zou het Westen nauwkeurig op de hoogte worden gehouden.

Tito wil van de nieuwe relatie met de Sovjet-Unie profiteren, zonder zich echter in het andere kamp vijanden te maken. Maar terecht heeft de machtige voorzitter van de Amerikaanse Senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen, George, verklaard, dat de Verenigde Staten wellicht zullen moeten overwegen of zij hun steun aan Joegoslavië wel zullen voortzetten. De Amerikanen zullen Tito misschien nog het spreekwoord moeten leren: „You can't eat your cake and have it". Tito is een behendig opportunist, maar hij moet oppassen dat hij niet te ver gaat. In Londen is men indertijd wel erg lichtvaardig heengestapt over het feit, dat Tito nog altijd communist is; men had deze despoot niet met zoveel eerbetoon officieel in de Britse hoofdstad moeten ontvangen. In Washington heeft men zich altijd beter het verleden van de Joegoslavische president herinnerd: een verleden dat weinig reden tot vertrouwen geeft. Veelbetekenend is in dit verband de samenstelling van de Sovjet-missie naar Joegoslavië. De Russische premier begeeft zich persoonlijk naar Belgrado, en hij laat zich vergezellen door twee deskundigen op het gebied van de buitenlandse handel, onder wie Mikoyan de voornaamste is. De economische banden zullen dus weer versterkt moeten worden. Maar in de officiële bekendmaking in het regeringsblad Izvestia stond in de opsomming van de delegatieleden de naam van Khroesjtsjev voorop en dit was kennelijk geen vergissing. Het feit versterkt nog eens de veronderstelling dat Khroesjtsjev, die secretaris-generaal van de communistische partij maar geen minister is, beschouwd moet worden als de machtige man achter de schermen. De deelname van Khroesjtsjev aan de conferentie te Belgrado wekt voorts het vermoeden dat de Russische communistische partij de sinds zeven jaar bestaande ideologische verschillen van mening met de Joegoslavische rode broeders wenst te overbruggen.

Het eerste doel van de spectaculaire reis der Sovjetleiders naar Joegoslavië schijnt te zijn: het neutraliseren van die Balkanstaat. Het uiteindelijk streven van het Kremlin is echter ongetwijfeld de Joegoslaven weer in het grote communistische kamp terug te brengen. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat Joegoslavië ooit weer een vazalstaat wordt van de Sovjet-Unie, maar Belgrado zou in een soortgelijke relatie tot Moskou kunnen komen te staan als Peking.

Onlangs heeft de Franse ambassadeur, de heer J. P. Garnier, in zijn ambtswoning in Den Haag een aantal Nederlanders onderscheiden. We zien hier een opname tijdens de plechtigheid. V. l. n. r.: C. J. M. Kretschmer de Wilde, luit. t. Zee Speciale Diensten, die Ridder in het Legioen van Eer werd; K. C. A. Colette, directeur van de N. I. W. O., die eveneens Ridder werd; Hendrik Andriessen, directeur van het Koninklijk Conservatorium, die ook het ridderschap verwierf, en dr. J. B. de la Faille, die juist uit handen van de ambassadeur de versierselen van het Officierschap in het Legioen opgespeld krijgt.

2257 — „Hoor eens ventje" herhaalde de sluiswachter met grote nadruk, „wanneer ik die sluis dichtgedraaid houd loopt het eilandje in de rivier onder. Je weet wel, dat vacantie-centrum waar de Prillerikkers wonen. Dat kan ik zo maar niet doen, hoor. Ik houd niet van die grapjes!"

„Houd je niet van die grapjes?" vroeg Tom Poes verbaasd. „Hoe kom je dan aan dat speldje? Je bent toch lid van de A-pril beweging?"

De arme wachter loerde vol afschuw naar het insigne waar ¼ op stond en zuchtte eens.

„Ik ben lid", gaf hij toe. „Ach ja, iedereen is wel eens zwak.

„Nou dan," hield Tom Poes aan. „Als je lid bent moet je dan de sluis dichtdraaien. Het is de bedoeling om een grap uit te halen en als je niet wilt meedoen weet je wat er op staat".

De sluisbewaarder verkeerde in grote tweestrijd. Hij herinnerde zich nog zeer levendig, dat hij de waterschout tijdens een plechtigheid jeukpoeder in het uniform had gestrooid om hem in zijn ware gedaante te tonen — op aandringen van Rik Prillerikker. En als dat bekend zou worden...... Hij huiverde.

„Ik weet wat er op staat", gaf hij toe. „Ik heb geen keus. Maar ik wou, dat je naar de maan liep — jij en je A-pril beweging Ik ben er ziek van" Intussen was heer Bommel op het gemeentehuis tot de ontdekking gekomen, dat hij van de burgemeester weinig steun te verwachten had omdat die het te druk had met zijn eigen zorgen. Daarom liep hij moedeloos de kamer uit en stapte de gang in. Doch nu viel zijn blik op minister Totelaar, die in een belendend vertrek een fel getint rapport aan het schrijven was.........

Amerikaan Senofsky wint Concours Koningin Elisabeth

Candidaten ontlopen elkaar weinig

Brussel. — Na een beraadslaging van meer dan twee uur heeft de jury van het Internationale Vioolconcours Koningin Elisabeth te Brussel de Amerikaan Berl Senofsky tot winnaar van deze moeilijkste aller vioolwedstrijden uitgeroepen. Hij verwerft hiermede de grote prijs van het vioolconcours — een gouden medaille — en een geldprijs ten bedrage van fr. 150.000 Tweede werd de Rus Julian Sitkovetsky, een leerling van David Oistrakh, die de gouden medaille van de Belgische regering, alsmede een geldprijs van fr. 100.000 ontvangt.

Het was voor het muziekminnend publiek, dat zo laat nog de grote zaal van het Paleis van Schone Kunsten vulde, een ontroerend ogenblik, toen de Amerikaan en de Rus elkaar wenend van emotie in de armen vielen. Beiden mochten een ware ovatie in ontvangst nemen.

De verdere rangschikking is als volgt:

3. Pierre Doukan (Frankrijk): een geldprijs van fr. 75.000.
4. Mevr Dorfeuille-Boussinot (Frankrijk): f 50.000.
5. Victor Picaizen (Sovjet-Unie): fr. 45.000.
6. Albert O. Lysy (Argentinië): fr. 40.000.
7. Mej. Marine Iaschvili (Sovjet-Unie): fr 35.000.
8. Mej. Tessa Robbins (Fr.): f 30.000.
9. Luben Yordanoff (staatloos): f 25.000.
10. Clemens-René Quatacker (België): fr. 20.000
11. Igor Politkowsky (Sovjet-Unie): fr. 15.000.
12. Marcel Debot (België): fr. 10.000.

In tegenstelling tot het vioolconcours 1951, waar de Russen ver boven de andere candidaten uitstaken, was het niveau der twaalf finalisten dit jaar ongeveer gelijk, hetgeen de taak van de jury niet vergemakkelijkte. De voorzitter van de jury, Cuwelier, legde, voordat hij de uitslagen bekend maakte, er de nadruk op, dat, onverschillig welke plaats de candidaten op de ranglijst innemen, zij allen beschouwd kunnen worden als de grootste jeugdige vioolvirtuozen van deze tijd.

De jury der finales van het concours bestond uit: Yehudi Menuhin (Amerika), Oskar Back (Nederland), David Oistrakh (Sovjet-Unie), Philip Newman (Engeland), Ricardo Odnoposoff (Argentinië), Maurice Raskin (België), Zino Francescatti (Frankrijk), Necil Akses (Turkije), Sadanori Maki (Japan), Desiré Defauw (België), Alfred Pochon (Zwitserland), mevr. Yvonne Astruc (Frankrijk) en Marcel Cuvelier (België, voorzitter).

Op "Memorial Day" zijn in de Verenigde Staten 413 mensen om het leven gekomen. Het verkeer eiste 280 slachtoffers en 94 mensen verdronken. De anderen waren het slachtoffer van andere ongelukken.

Oorvijg

Die West-Berlijnse onderwijzers die per advertentie de ouders van schoolkinderen verzocht hebben hun toe te staan in bijzondere gevallen lastige kinderen een draai om de oren te geven, kan ik niet goed begrijpen. Zulk soort dingen vraag je niet. Want dan moet het antwoord natuurlijk „nee" zijn. Je moet er als ouder, dunkt mij, principieel tegen zijn dat je kind door een onderwijzer geslagen wordt. Maar je kunt het natuurlijk we[illegible] weten dat het geslagen wordt. [illegible] niet weet, wat niet deert. Het desbetreffende kind dan een ogenblik buiten beschouwing gelaten.

Die West-Berlijnse onderwijzers hebben de zaak dan ook al te grondig en dus verkeerd aangepakt. Natuurlijk zijn er kinders, die in staat zijn een bonafide mens het bloed onder zijn nagels uit te pesten. En even natuurlijk geef je zo'n kind in een enkel voorkomend geval als onderwijzer een hartelijke en gepaste labberdoedas. Daar zanik je niet over.

Maar nu met dit verzoek aan de ouders hebben ze hun zaak hartgrondig bedorven. Als ik West-Berlijns ouder was zou ik de onderwijzer van mijn kind antwoorden: „Nee mijnheer, U mag niet slaan. Heeft U echter een „bijzonder geval", kom het mij uitleggen en bereiken wij overeenstemming dan zal ik U een bonnetje meegeven: „Goed voor 1 oorvijg".

„Dode" zoon werd ongerust

De Spaanse soldaat eerste klasse Juan Munoz voelde zich op Vrijdag de 13e bijzonder gelukkig, evenals trouwens zijn hele familie, die ervan overtuigd was, dat Juan reeds 14 dagen dood was. Twee weken geleden hadden de legerautoriteiten zijn familie in het naburige dorpje Robledo del Mazo er namelijk officieel van in kennis gesteld, dat Juan het aardse met het eeuwige verwisseld had. Door dit bericht werd Juan's familie in diepe rouw gedompeld. Men liet een speciale H. Mis voor hem opdragen en bad elke dag voor zijn zielerust totdat zijn moeder een brief van Juan uit zijn legerkamp ten Noorden van Madrid ontving, waarin hij haar ongerust vroeg, waarom zij hem sinds twee weken niet meer schreef.

Er wordt nu een onderzoek ingesteld om uit te zoeken hoe deze administratieve fout tot stand gekomen is.

Dezer dagen kwam het Frans-Tunesische accoord tot stand. Na acht maanden van onderhandelingen is het verdrag, waarbij Tunesië zelfbeschikkingsrecht verkrijgt ondertekend. De President van de Franse Nationale Vergadering tekent het verdrag. Rechts van hem M. July, links: Generaal Boyer de la Tour.

P. C. HOOFTPRIJS *hoogste onderscheiding voor essayist*

De stijl van prof. dr. L. J. Rogier

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

De P. C. Hooftprijs of Nederlandse staatsprijs voor letterkunde is ingesteld in 1947 ter gelegenheid van het derde eeuwgetij van de dichter en geschiedschrijver P. C. Hooft. Hij wordt jaarlijks uitgereikt, echter met dien verstande, dat beurtelings een dichter, een romanschrijver en een essayist voor deze prijs in aanmerking komen. De eerste essayist, die de P. C. Hooftprijs ontving, was prof. dr. A. Hammacher voor zijn boek over Eduard Karsen. De tweede prijswinnaar was in 1952 prof. dr. E. J. Dijksterhuis voor zijn boek: De mechanisering van het wereldbeeld. Nu voor de derde maal de staatsprijs aan een essayist toevalt, zullen vele van zijn bewonderaars zich verheugen bij het vernemen van het bericht, dat prof. dr. L. J. Rogier de prijswinnaar is met zijn aandeel aan het gedenkboek dat in 1953 verscheen ter gelegenheid van het eeuwfeest van het herstel der bisschoppelijke hiërarchie in Nederland. Dit forse boekwerk, getiteld „In vrijheid herboren", schreef prof. dr. Rogier in opdracht van een speciaal comité ter herdenking van het herstel. Hij werkte hiertoe samen met rector N. de Rooy. Elk van beide schrijvers echter nam een geheel eigen deel voor zijn rekening. De onderscheiding, thans aan prof. Rogier toegekend, laat dus de verdiensten van rector De Rooy buiten beschouwing, maar ook geheel onaangetast.

Deze essay-prijs, waardoor een schrijver de hoogste onderscheiding als essayist ontvangt, die in Nederland wordt toegekend, vindt uit de aard van het letterkundige karakter van de prijs allereerst haar oorzaak in de voortreffelijke stijl van prof. Rogier. Nu is stijl een veelomvattend begrip. Dat Rogier zich als schrijver kenmerkt door een geestige en soepele manier om zich uit te drukken, valt iedere lezer van zijn geschriften onmiddellijk op. Maar hier komt bij, dat hij bijzondere aanleg vertoont om portretten in vlugge lijnen te schetsen, toestanden bondig en helder te tekenen en heel vaak door aardige zinswendingen meteen inzicht te geven in de gecompliceerdheid van een situatie.

Over het algemeen gesproken is zijn stijl zeer krachtig. Hij schrijft fors. Maar onder die ontplooide kracht voelt men een fijn gevoel voor verhoudingen werkzaam. Een voorbeeld kan dit het eenvoudigst toelichten. Waar hij over de vroomheid van de katholieken in de negentiende eeuw spreekt, schrijft Rogier deze zin neer:

„Hoe statisch de in voorbeeldige plichtmatigheid betrachte vroomheid der vaderen was, bewijst niet alleen de langdurige ontstentenis van oorspronkelijke auteurs, maar ook het ontbreken van alle begrip, dat de spiritualiteit object van studie en onderzoek kan zijn."

Zulk een zin heeft op eerste gehoor een plechtstatig verloop, maar toont bij nadere beschouwing onder zijn krachtige voortschrijding een eigenzinnige voorzichtigheid. In feite maakt de schrijver aan de katholieke gemeenschap een tamelijk heftig verwijt. Hij weet echter te vermijden, dat dit verwijt te scherp zou aankomen. Hij dwingt als het ware tot zelfbezinning. Men denkt bij het lezen een ogenblik na, moet dan de schrijver gelijk geven, en eerst vervolgens dringt de ernst van de toestand geheel tot het bewustzijn door. Maar tevens is er in de woordkeuze een goedmoedige vergoelijking, die het verwijt van zijn scherpte schijnt te ontdoen. van zijn scherpte schijnt te ontdoen. De plichtmatigheid der betrachting wordt voorbeeldig genoemd. Bij de ontstentenis van auteurs wordt door toevoeging van het woord „oorspronkelijke" iets weggenomen van de nochtans schrijnende vaststelling van een gemis. Eerst het ontbreken van alle begrip schrikt de lezer een ogenblik op, maar dan volgt ook in het slot van de tamelijk lange zin ineens een perspectief op een sindsdien opengegane toekomst.

Het voorbeeld is te vermenigvuldigen met vele. Maar dan nog is de stijl van Rogier niet voldoende gekenschetst. Zijn rake adjectieven, zijn genuanceerde woordspelingen, vooral zijn soms wàt ruw klinkende aanduidingen van een beroep of afkomst duiden op de aanwezigheid van een altijd waakzame maar nooit zich te zeer naar voren dringende humor. Deze stelt hem in staat personen, die het algemeen aanzien g[illegible]oten, in hun waarde te laten zonder hun gebreken te verdoezelen.

Het hele betoog is bovendien opgebouwd met helder doorzicht in het verloop der geschetste gebeurtenissen. Rogier streeft niet naar een eloquentie, die de feiten schaadt, maar verstaat uitstekend de kunst, **de welsprekendheid van de feiten zelf aan het woord te** laten.

De hoge onderscheiding komt prof. Rogier ten volle toe. Een hard werker, een oorspronkelijke vorser, een denker, een glanzend stylist en bij dit alles een schrijver, van wie men voelt, dat hij door liefde tot zijn onderwerp werd gedreven: ziedaar in het kort de man, die voor dit jaar de P.C. Hooftprijs in ontvangst zal nemen.

Tussen neus en lippen

Wildebras

Toen de 34 jarige Albin Adamski uit Verden in Duitsland wegens diefstal bij de rechtbank op het matje stond, schreeuwde hij plotsklaps tegen de president: „Edelachtbare, u is van lotje getikt, u is stapelgek" — en voordat iedereen van verbazing was bekomen, joeg de verdachte alle aanwezigen, de rechters incluis, de zaal uit, stroopte zijn mouwen op en sloeg in de edelachtbare zaal van vrouwe Justitia tafels en stoelen, inclusief de perstribune, kort en klein. Vier parketwachters waagden het er tenslotte op, de zaal binnen te dringen en slaagden er in de leeuw-sterke verdachte te overmeesteren. De man werd tenslotte in een dwangbuis weggevoerd.

„Flatjes...."

In Chicago weten ze van bouwen. Men is daar op het ogenblik met zes monster-wolkenkrabbers bezig, waarvan er twee 29 etages hoog zijn, 533 woningen en dat wil zeggen 2358 kamers bevatten, terwijl de vier andere 28 ve[illegible] tellen en in 750 woningen, c[illegible] quo 3750 kamers, zijn verdeeld.

Beeldromans

Twee jongens van amper twaalf jaar, maar al aardig thuis in de verderfelijke strip-lectuur, hebben elkaar dezer dagen op een straathoek in New York dusdanig met hun leren broekriemen toegetakeld, dat de toegebrachte verwondingen voor het leven ernstige littekens zullen blijven. Zij speelden zogen. „duelletje". Beide knapen moesten in het ziekenhuis worden opgenomen. Hun pa's en ma's hebben — mosterd na de maaltijd — de stripboekjes nu maar in de kachel gegooid.

In morse

Is belediging in morseseinen via de buizen van een centrale verwarming juridisch mogelijk? Deze moeilijke vraag is door de heer René Fontessac uit Parijs aan een plaatselijke rechtbank voorgelegd. De man heeft er namelijk een klacht over ingediend, dat reeds maandenlang, wanneer hij 's avonds vredig naar de radio luistert, via de verwarmingsbuizen in het flatgebouw, dat hij bewoont, in morse-code allerhande beledigende uitlatingen tot in zijn kamer opstijgen, waarin o.m. aanvallen worden gedaan op zijn persoonlijk leven en zijn afkomst. De heer Fontessac beweert, dat deze beledigingen afkomstig zijn van zijn vroegere boezemvriend, maar huidige doodsvijand, zekere George, met wie hij een hevige ruzie heeft gehad over politieke kwesties. De rechtbank speurt thans naarstig in de wetboeken naar een artikel, dat in een oplossing van het vraagstuk voorziet.

Overtuigend bewijs

De Londense verkeerspolitie is er toe overgegaan, op de voorruiten van haar patrouillewagens camera's te monteren, waarbij het dan meteen mogelijk is om binnen een paar minuten een glashelder afdrukje van de opnamen te verkrijgen. Ten overstaan van verkeersovertreders, die nogal eens plegen te beweren, dat de politie met haar neus kijkt, kan zij nu dus het overtuigend bewijs van het tegendeel overleggen. Bovendien wil de Londense politie met dit camera-werk een gedocumenteerd overzicht verzamelen van de verkeerssituatie in het algemeen en van de verkeersproblemen in het bijzonder.

Den Haag

Straat onder de grond?

In verband met uitbreiding van warenhuizen

(Van onze Haagse correspondent)

Er bestaan plannen, een ondergrondse straat aan te leggen in het centrum van Den Haag, welke zal lopen van de Bezemstraat, tussen de magazijnen van de Bijenkorf en C & A, naar de Voldersgracht bij het gebouw van Vroom & Dreesmann. Deze ondergrondse straat zou moeten dienen om de expeditie-werkzaamheden van deze grote magazijnen sneller te laten verlopen en de Grote Marktstraat te verlossen van de af en aan rijdende vrachtwagens. De ondergrondse straat zou tevens door voetgangers kunnen worden gebruikt. Besprekingen over dit plan zijn op het ogenblik gaande met de gemeente. Men zal hierbij de mogelijkheden van deze ondergrondse straat bestuderen, zowel vanuit technisch als financieel oogpunt.

De aanleg van deze straat houdt ten nauwste verband met de uitbreidingsplannen van de Bijenkorf en Vroom & Dreesmann. Geruime tijd heeft de Bijenkorf een groot gedeelte van de panden aan de Grote Marktstraat, de Wagenstraat en de Voldersgracht in eigendom. Deze panden zullen moeten worden gesloopt, waarna de Bijenkorf aan de uitbreiding van het magazijn kan beginnen. Er is thans eveneens overeenstemming gekomen tussen de Bijenkorf en het Scala-theater, dat in het kader van de uitbreidingsplannen van de Bijenkorf, eveneens zal moeten worden gesloopt.

Tot nu toe werden alle berichten over onderhandelingen door beide partijen ontkend, maar men schijnt thans toch tot overeenstemming te zijn gekomen.

Het ligt in de lijn der verwachtingen, dat Scala nog enige tijd omlopende contracten uit te voeren krijgt..

Dit behoeft voor de Bijenkorf overigens nog geen beletsel te vormen, met de uitbreidingswerkzaamheden te beginnen. Het noodgebouw aan de Grote Marktstraat hoek Voldersgracht kan n.l. als eerste worden afgebroken en vervangen door een permanent gebouw.

Ook Vroom & Dreesmann zal wel met nieuwbouw gaan beginnen. Voor dit magazijn ligt de zaak anders, omdat het terrein, dat voor nieuwbouw in aanmerking komt — aan de Grote Marktstraat — eigendom van Vroom & Dreesmann is, en de gemeente dus niet tot nieuwbouw kan dwingen. De grond, waarop de Bijenkorf moet gaan bouwen, is gemeentegrond, welke in erfpacht is uitgegeven. Voor deze nieuwbouw kan dus wel een gemeentelijke order worden uitgegeven.

Hoe het echter ook zij: met de uitvoering en de definitieve totstandkoming van al deze plannen zal voorlopig nog wel enige tijd zijn gemoeid.

Testament

Een vermogende dame uit het district St. Louis (Missouri), die vorige maand op 65-jarige leeftijd overleed, heeft in haar testament bepaald, dat haar naltenschap verdeeld moet worden tussen haar 27-jarige merrie „Dolly", haar twee honden „Sugar" en „Poochie" en haar 67-jarige echtgenoot, Harry B. Fosterman.

Het door mevrouw Edna Stocke-Fosterman nagelaten vermogen wordt geschat op een totale waarde van 427.805 dollar.

Haar echtgenoot, een gepensionneerde functionaris, krijgt het vruchtgebruik van de ene helf, met dien verstande, dat de uitgaven voor de dieren niet de 50 dollar per maand voor elk dier apart zullen mogen overschrijden.

De heer Fosterman vatte het een en ander nogal laconiek op. „Zij heeft altijd erg veel van dieren gehouden", zo zeide hij.

Record gewichtheffen verbeterd

Cleveland. — Bij de Amerikaanse kampioenschappen gewichtheffen verbeterde Paul Andersen het wereldrecord stoten in de zwaargewichtklasse. Het record stond op naam van Schemanski (V.S.) met 192.5 kilo; Andersen bracht 197.5 kilo omhoog.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

68

Belfort keek verwonderd van Bijlman naar zijn vrouw. „Wel Helen", zo wendde hij zich tot haar, „het interesseert mij geen steek, waar jij gisterenavond gezeten hebt, maar je wilt de heren toch wel bevestigen, dat ik hier in deze kamer zat, toen jij gisteravond thuiskwam, hè?"

„En hoe laat kwam u thuis, mevrouw?" vroeg Bijlman.

„Tegen één uur. Ik heb de avond bij een oude vriendin doorgebracht", antwoordde mevrouw Belfort. Belfort lachte schamper.

Met een minachtende trek om de mond keek ze haar man aan en haalde met een medelijdend gebaar de schouders op. „Toen ik thuis kwam, was mijn man in dit vertrek, inspecteur".

„En hoe lang was u toen reeds thuis?" wilde Bijlman weten.

„Wel alle mensen! Ik ben de deur niet uit geweest, dat wil zeggen, ik heb zo nu en dan eens in mijn tuin gescharreld, ben een eindje de Amstel langsgetippeld, heb de hond een paar keer uitgelaten, weet-ik-veel, maar wat-je-noemt weggeweest ben ik niet! Die rechercheur-goochelaar had gezegd, dat ik mij de hele avond tot zijn beschikking moest houden en dat heb ik gedaan. 't Is mijn schuld niet, dat ie me de hele avond niet nodig heeft gehad. Had ie me maar 's moeten roepen, dan had ik had kunnen zeggen „present kapitein", maar ik had geen zin om op m'n eigen houtje een lange avond onder de grijpvingers van een politie-man te zitten".

„U bent dus tussen elf en één uur in de omtrek van uw villa gebleven?"

„Ja", klonk het nijdig.

Bijlman dronk zijn thee leeg, die mevrouw Belfort voor beide inspecteurs had neergezet. Hij had hier eigenlijk niets meer te maken, bedacht hij en het kopje op tafel zettend, zei hij: „Dan, mijnheer Belfort, spijt het ons, dat we u moesten lastig vallen. We willen nog even een bezoek aan het pension brengen. Zo tegen de lunch zullen de gasten wel allen aanwezig zijn, vermoed ik. Wilt u ons vergezellen?" En zich tot mevrouw Belfort wendend, zei hij: „Uw man sprak zo juist over een eh... rechercheur-goochelaar. Ik denk, dat hij zijn mond even voorbij heeft gepraat, maar ik mag toch wel op uw volle discretie rekenen, niet?"

„Op mijn erewoord", zei ze eenvoudig.

„Waarom vermoedt u, dat uw vrouw gisteren niet bij een vriendin is geweest?" was Bijlman's eerste vraag aan Belfort, toen ze in de hal van het pension stonden.

„Dacht u, dat ik gek was, inspecteur? Ze komt 's nachts tegen één uur thuis en als ik dan nog even naar het pension loop, blijkt 't dat Mickey Tienhoven eveneens zo juist is thuisgekomen. Toevallig hè?"

„U geeft dus toe, dat u om één uur nog in mijnheer Tienhoven's kamer was!" zei Bijlman snel.

Belfort knikte gedecideerd. „Waarom niet?" vroeg hij.

„Hoe bent u het pension dan binnengekomen?"

„Aha... de goochelaar heeft uit de school geklapt, vermoed ik. Wel, ik kwam juist aanlopen, toen ik hem het licht in de conversatiekamer zag uitdraaien, dus vermoedde ik, dat alle gasten binnen waren en hij ook zijn kamer opzocht. Ik meen, dat ik zelf ook een sleutel van de voordeur mag hebben, dus maakte ik de deur open en begaf mij rechtstreeks naar Tienhoven's kamer."

„Dus u bent niet door de achterdeur — de keukendeur — binnengekomen?"

„Nee, ik heb de rechercheur reeds verteld, dat ik van deze deur maar één sleutel heb en die is in het bezit van het huispersoneel".

Dat klopt, dacht Bijlman. „En", vroeg hij verder, terwijl hij de man nauwlettend gadesloeg, „waarom vond u Mickey Tienhoven een ellendeling en waarom zei u, dat u hem óók wel zou krijgen?"

„Kijk, kijk, onze goochelaar blijkt tevens een uitstekende luistervink te zijn", lachte hij gemaakt. En zijn gelaat plotseling in een ernstige plooi trekkend, vroeg hij: „Moet ik u misschien nog gaan uitleggen, wat ik tussen mijn vrouw en Tienhoven vermoed?"......

„Vermoed......Dat klinkt zeer vaag. Hebt u enige zekerheid?"

„Ja en nee," en toen met stemverheffing: „Maar ik ben toch niet gek?"

„Verklaart u mij eens de klemtoon, die u op het woord ó ó k legde, toen u tegen mijnheer Tienhoven zei, dat u hem zou krijgen."

„Ook...ook...ik krijg jou óók...Haar — mijn vrouw — krijg ik wel, maar hem óók!" was het ongeduldige antwoord.

„Dus u bedoelde niemand anders?"

„Waar wilt u heen, inspecteur? Ik heb zo 't idee, dat u van uw eigenlijke taak afdwaalt. Op het ogenblik bemoeit u zich met een privé-aangelegenheid tussen mij en mijn vrouw," stoof Belfort op.

„......die wellicht in nauw verband staat met de moord, die ik tracht op te helderen," vulde Bijlman kalm aan.

„Ik heb zo'n idee dat u zich vergist."

„Dat hoop ik voor u!" was het antwoord.

De keukendeur werd geopend en de huisknecht en het dienstmeisje brachten op dienborden enige schalen brood naar de eetzaal. Belfort keerde zich om en sloeg enige malen op een gong, die tegen de muur in de hal hing.

„We zullen maar vast naar binnengaan," stelde Bijlman voor en de daad bij het woord voegende trad hij de eetkamer binnen, op de voet gevolgd door Drost en Belfort. Hij nam dicht bij het venster plaats, zodat hij de gasten in het volle licht kon waarnemen. Langzamerhand vulde het vertrek zich en zowel Bijlman als Drost amuseerden zich om de geërgerde, verbaasde en nieuwsgierige blikken, die de gasten bij hun binnentreden op hen wierpen.

„Wel, wel, heren, u bent hier zo langzamerhand als kind in huis," begon de humorist.

„Ik heb zo'n idee, dat mijnheer Belfort in zijn nopjes zal zijn met twee van die goede klanten. Ze zullen 'n dik pensiongeld betalen!" riep de beeldhouwer.

„Ze moesten ons maar eens rustig laten eten en eerst een bezoek aan Pa Hazelaar brengen," stelde Mickey Tienhoven voor.

„Waarom? Laat de heren aanschikken," riep Sylvia Snabel. „Vooruit Mefisto, schenk de heren eens een kop koffie in!"

„Waar haal je zo gauw twee kopjes vandaan!" vroeg Bak.

(Wordt vervolgd)

Alcoa contest

Godfried (toeristen) Eman reikt prijzen uit

Oranjestad. — Zondagmiddag omstreeks 17 uur had de prijsuitreiking plaats aan de winnaars van de Alcoa Steamship Co.'s Art Contest door de agente van deze maatschappij, de heer Godfried Eman. Het toeval wilde, dat juist dezelfde middag om 16 uur een schip van de Alcoa Line was binnengelopen, de Alcoa Polaris, zodat eeen vertegenwoordiger van dit schip eveneens aanwezig kon zijn.

C.C.A. en Kunstkring organiseren binnenkort nieuw contest

De belangstelling voor de tentoonstelling van bovengenoemde schilderijen gedurende de afgelopen dagen is buiten verwachting bijzonder groot geweest en toen bij de uitreiking der prijzen ook nog de gezagvoerder van de Alcoa Polaris aanwezig was, gaf dit nog eens een apart cachet aan de zaak. De Alcoa Polaris, die eens in de maand Oranjestad aandoet, was op weg van Maracaibo naar Trinidad om dan verder naar New York te varen. Kapitein John Mullelly was gaarne bereid zijn schip te vertegenwoordigen.

De heer Eman richtte zich tot de aanwezigen in een kort woord en bracht zijn dank uit aan de Alcoa steamship Co., die een zo grote belangstelling had getoond voor dit gebiedsdeel. Zijn dank ging eveneens uit naar het C.C.A. en allen, die op enigerlei wijze hadden meegeholpen dit contest tot zulk een groot succes te maken. De heer Eman overhandigde hierop de enveloppen met inhoud aan de prijswinnaars.

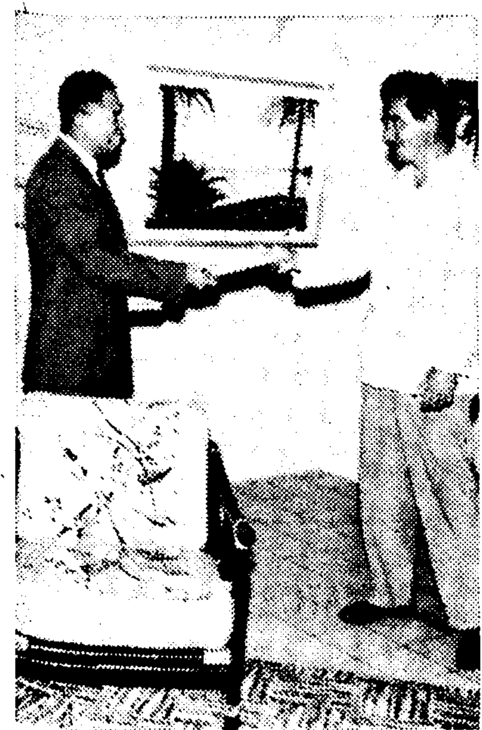
De heer J. van Zijl nam hierop het woord en zei, dat door de beperkende regels van dit contest, de deelname uiteraard bescheiden was geweest en dat de jury een moeilijke taak had gehad de prijzen te bepalen. Hij wenste de prijswinnaars van harte geluk met het behaalde succes.

De drie prijswinnaars van de Alcoa Art contest 1955 naast elkander: V.l.n.r. Leo Kuiperi, Lend en Padu Lampe.

Ook de heer Jan Beaujon, voorzitter van het C.C.A. dankte de Alcoa en meende, dat deze wedstrijd voor de deelnemers een stimulans zou zijn om op de ingeslagen weg voort te gaan. De moeite, welke men zich heeft gegeven dit alles te organiseren bleek niet tevergeefs te zijn geweest.

Spr. was het met de heer van Zijl eens, dat de beperkende regels een grote deelname had uitgesloten en daarom hebben het C.C.A. en de Kunstkring het plan opgevat een soortgelijke wedstrijd te houden, doch op breder basis, waardoor het aan vele mogelijk wordt hieraan deel te nemen, ongeacht de tijd welke men op Aruba heeft gewoond.

De heer Eman hoopte in ieder geval op de goede weg te zijn om het culturele leven op Aruba tot ontwikkeling te brengen.

De heer Godfried Eman overhandigt op bovenstaande foto de prijs aan de heer Leo Kuiperi.

Athletiek en gewichtheffen

Oranjestad. — Zij, die wensen deel te nemen aan de a.s. athletiek en gewichthef-wedstrijden kunnen inschrijfformulie en afhalen bij de heren Zepp Oduber, R. Siguera (Lago), Jos v.d. Schoot, Henri Kuiperi (financiën), Oscar Henriquez (oud Gezaghebberskantoor) of Sta. Cruz Bar.

Verstekeling

Oranjestad. — De vorige week, toen de Santa Rosa in de haven van Oranjestad lag, werd een verstekeling ontdekt, die te Pte. Cabello aan boord was gekomen. Tot het vertrek van het schip werd hij aan boord ingesloten.

Geen voorrang

Oranjestad. — Toen een auto geen voorrang gaf aan een andere auto op het kruispunt Wilhelminastraat/Irenestraat, volgde ten botsing met als resultaat een schade van ƒ 50.—.

Vuilnisbrandje

Oranjestad. — Op een open plaats in de woonwijk Dakota lag een hoop afval, dat door onbekende oorzaak in brand was gevlogen. De brandweer was met klein materiaal het brandje spoedig meester.

Uitkijken

Oranjestad. — Op de hoofdweg Oranjestad-San Nicolas moest een auto stoppen voor de voor hem rijdende auto. Hierdoor reed de auto tegen de achterzijde van een andere wagen op en veroorzaakte een schade van ƒ 200.—.

Lichtmast gaf niet mee

Oranjestad. — Gistermiddag 13.20 uur reed de bestuurder van een auto in de La Sallestraat tegen een lichtmast. Twee der inzittenden liepen lichte verwondingen op en de totale schade wordt geschat op ƒ 3.500.—. Men vermoedt, dat de oorzaak gelegen is in een té grote snelheid.

CURACAO

Asiento wint cricket-ontmoeting tegen Nieuwpoort

Willemstad. — Ook de tweede wedstrijd om de Tom Nixon cup eindigde in een Asiento-overwinning, ditmaal behaalde op de oval van Nieuwpoort. Asiento, dat eerst batte wist 79 runs te scoren, all-out, voornamelijk door prachtig batten van Teutenberg, die als openingsbatsman vrijwel de gehele inning inbleef, en van captain Joran. Teutenberg scoorde 31 runs (1x4) en Jordan kwam tot 28 runs. De uitstekende wicketkeeper van Nieuwpoort Hadden had een groot aandeel in de kleine score, door twee wickets te nemen. Na de thee kwam Nieuwpoort aan bat en de bowlers en fielders van Asiento waren ongenaakbaar, want de wickets vielen met de regelmaat van de klok. Niet minder dan zes batsmen van Nieuwpoort gingen uit door catches, waarbij de bowlers en de wicketkeeper er ieder ook nog een voor hun rekening namen. De overige catches kwam van Wille, Teutenberg en J. Chundro. Het goede batten van Endert was opvallend, vooral daar hij meestentijds de topbowler van Asiento, Jordan, tegenover zich kreeg. Alleen Hick kwam in de dubbele cijfers, door een fraaie 21 (3x4) Nieuwpoort dat Foundran miste, was all-out voor 60 runs.

HOCKEY

Rust en Burgh. — Op Rust en Burgh heeft Asiento 2 het stoute stukje uitgehaald door CHC I een 1-1 gelijkspel af te dwingen. Het enige Asientodoelpunt kwam van de stick van Gutjehr. Hoewel CHC niet in zijn sterkste opstelling uitkwamen, is dat toch een zeer goed resultaat van de Asiento reserves, die hiermede hun eerste team een grote dienst bewijzen. Asiento I leidt nu met 2 punten voorsprong in de competitie.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gedurende het weekend 22 P.V's op, en verleenden 27 maal assistentie.

Op de Schottegatweg Oost verzocht een portugees om assistentie daar zijn schapen door een hond waren doodgebeten. De politie zag even later een hond welke door de man als de boosdoener werd herkend. De eigenaar van het dier werd opgespeurd en hij zal de schade moeten betalen.

Victory Boys slaat zwak spelend Asiento met 4-2

Emmastad. — In een matig gespeelde wedstrijd heeft Asiento Zondagmiddag op Post 6 het onderspit gedolven tegen de actieve Victory Boys. De zwak geleide wedstrijd eindigde in een verdiende 4-2 overwinning voor de Boys.

De scheidsrechter, die zijn soms wat vreemde beslissingen echter zonder aanzien des persoons nam, was de oorzaak van een wat verhitte stemming binnen de krijtlijnen. Dat het niet in een handgemeen ontaardde, kwam doordat de spelers zich over het algemeen nog net wisten te beheersen. Het was jammer dat hierdoor de wedstrijd, welke van beide zijden fors hoewel niet unfair werd gespeeld, eigenlijk het aanzien niet waard was.

Vooral bij het vierde doelpunt van Victory Boys heeft het gespannen, toen deze goal die door twee spelers in duidelijk buitenspelpositie op de doellijn werd gescoord, na eerst goedgekeurd te zijn, later na beraad met de grensrechter werd afgekeurd. Asiento stond reeds op het punt het veld te verlaten, wat o.i. een volkomen verkeerde houding is. Wij beschikken jammer genoeg niet over voldoende eerste klasse scheidsrechters, en al loopt er nu af en toe een tussendoor, die een minder goede kijk op het spel heeft, beide partijen hebben er evenveel last van en het past niet het recht dan in eigen handen te nemen.

Over de wedstrijd zelf het volgende. Om even over vieren bracht Asiento de bal tegen de wind in aan het rollen, maar meteen werd deze overgenomen door Victory Boys, dat de bal gedurende de eerste helft vrijwel niet meer afstond. Enkele malen ontsnapte het heiligdom van de Koop, die zijn doel overigens weer prima verdedigde ter nauwernood aan een doorboring. Aan de andere kant waren de sporadische uitvallen van Asiento toch gevaarlijk en Meyers knalde tweemaal net over. Het spel werd nog even gestaakt toen Blok tegen een tegenstander opliep en geblesseerd raakte. De scheidsrechter kennelijk beduusd van zijn misbaar gaf een vrije schop voor Asiento, die echter niets opleverde. Even later hadden de Boys succes toen een schot van dichtbij via de lat het doel in stuitte, 1-0. Vlak daarop konden zij opnieuw scoren door een misverstand in de Asiento verdediging 2-0 waarmede de rust inging. Na de rust toen Asiento de sterke wind meekreeg was het toch Victory Boys, dat de toon aangaf. Het derde doelpunt kwam, toen de Asiento achterhoede voor vermeend buitenspel bleef staan en Victory Boys ongehinderd kon scoren. Asiento kwam hierna tot twee doelpunten, beide uit prachtig door Nebbeling genomen corners, de eerste werd door In 't Hout ingekopt, en door Meyers ingeschoten het tweede doelpunt werd ook door Meyers gescoord met een mooie kopbal waartegen de keeper kansloos was. Tenslotte bracht Victory Boys de stand op 4-2, doordat wederom de Asiento verdediging niet reageerde op een aanval.

Asiento, dat vorige week zo'n goede indruk had achtergelaten, stelde dit maal teleur, door het natte spel. Een nederlaag was beslist niet nodig geweest.

— Dr Roger Bannister, de 26-jarige Brits arts-atleet, is in Zwitserland in het huwelijk getreden met de Zweedse Moyra Elver Jacobsson, een kunstschilderes, die hij in Londen leerde kennen. De bruid, eveneens 26 jaar is dochter van een Zweeds econoom.

VERS VAN DE PERS

„De vogels van de Nederl. Antillen"

Dr. K.H. Voous: „De vogels van de Nederlandse Antillen", Uitg. Mij. Martinus Nijhoff 's-Gravenhage en Boekhandel Salas Willemstad, N A.

Als no. 5 in de serie uitgaven van de "Natuurwetenschappelijke Werkgroep Nederlandse Antillen" onder no 1 van de reeks „Fauna Nederlandse Antillen" onder redactie van dr P. Wagenaar Hummelinck is bij de Uitgeverij Martinus Nijhoff te 's-Gravenhage en Boekhandel Salas alhier verschenen een buitengewoon aardig en leerrijk boekje over de vogels in de Nederlandse Antillen. Zo verstoken als wij in vroeger jaren steeds geweest zijn van lectuur over de flora en fauna onzer eilanden, zo verwend worden wij de laatste tijd. Nog zo pas kwamen de beide prachtige werken van frater Arnoldo over de Curaçaose flora van de pers. En nu hebben wij al weer een nieuw rijk gedocumenteerd en buitengewoon fraai geïllustreerd boek voor ons liggen over het leven en de gewoonten der vogels in ons gebied.

Reeds bij een eerste vluchtig doorbladeren van dit technisch mooi afgewerkte boek komt men tot de bevinding, dat de schrijver en diens echtgenote, die van September 1951 tot April 1952 een bezoek aan alle eilanden van de Nederlandse Antillen brachten, de tijd van hun onderzoek goed besteed hebben. Het moge dan al zijn, dat bepaalde waarnemingen door gebrek aan tijd niet voldoende konden herhaald worden, en dat de schrijver de hulp inroept van hen, die over meer gegevens beschikken, dit neemt niet weg dat het boek een schat van wetenswaardigheden bevat over de Antilliaanse fauna en verrast door zijn volledigheid.

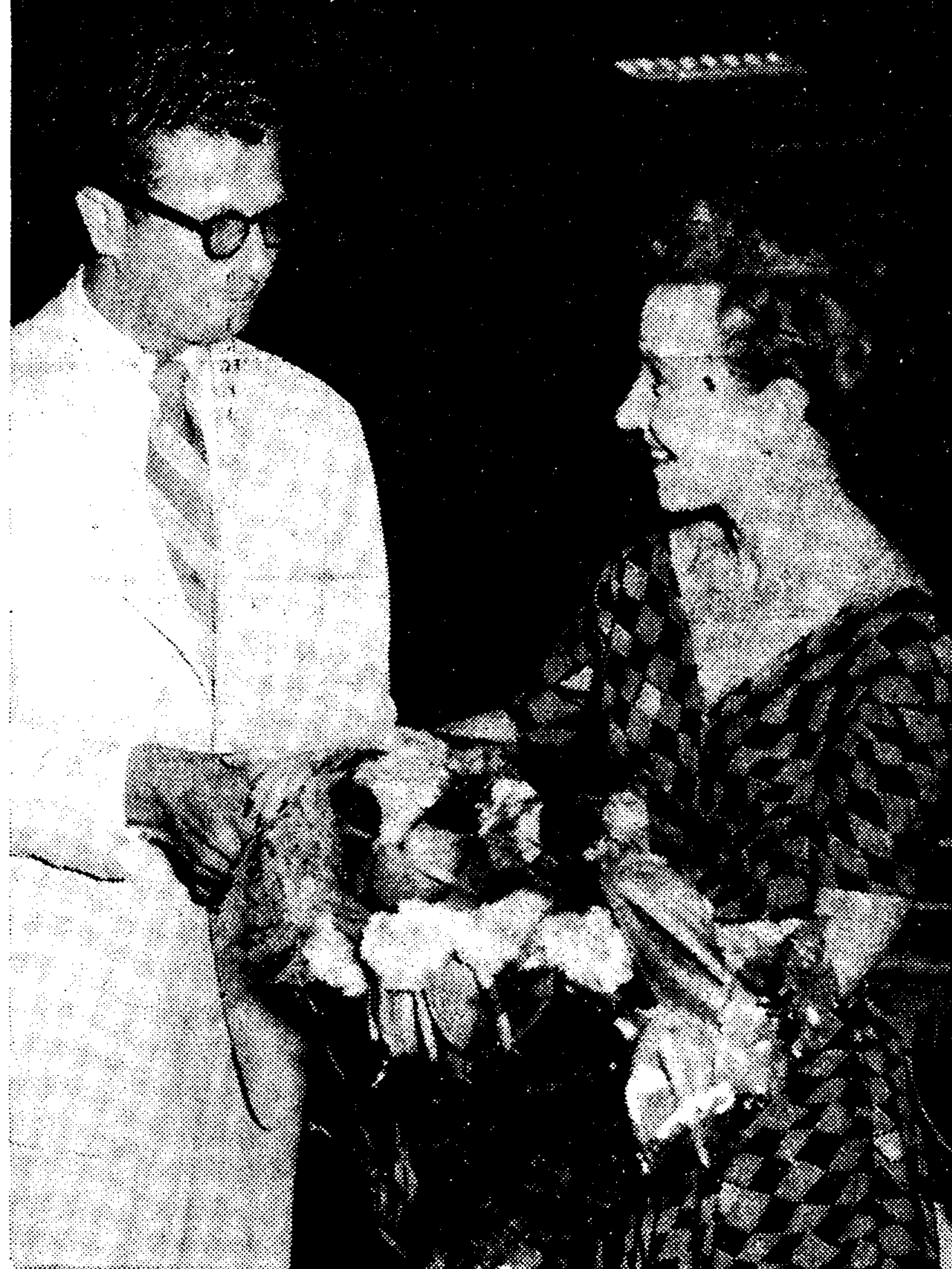
Het aardige en leerrijke van dit faunistisch werkje is, dat van de 147 thans op de Nederlandse Antillen vastgestelde vogelsoorten er niet minder dan 116 zijn afgebeeld, waarvan een zeer groot aantal in kleuren. Wie op het gebied van de Antilliaanse fauna niet heel goed thuis is, staat perplex over dit grote aantal vogelsoorten, waarvan Curaçao alleen er al 119 kent, Aruba 84 en Bonaire 90. Het zal weinig bekend zijn, dat een groot aantal daarvan trekvogels zijn, die op onze eilanden overwinteren of aldaar doortrekken. De belangrijkste trekroute loopt over de landengte van Midden Amerika. Doch er zijn ook verschillende soorten bekend, die de Caraibische Zee in zijn volle breedte oversteken. Van deze laatste vogels komen er velen tijdens de trek om door verdrinking. De sterke exemplaren, die de reis volbrengen, strijken soms volkomen uitgeput en tot op de helft van hun gewicht afgevallen, op onze eilanden neer. Het is begrijpelijk, dat van deze vogels de gegevens, vooral van hun gedragingen tijdens de trek, zeer schaars zijn. Hier ligt nog een groot onderzoekingsterrein braak.

De korte hoofdstukken, die de systematische lijst der vogelsoorten voorafgaan, bevatten voor de leek talrijke wetenswaardigheden. Bij de afzonderlijke behandeling der vogels worden deze tot in bijzonderheden uitgewerkt.

Het is een bijzonder goede gedachte geweest bij ieder hoofdstuk een korte samenvatting in het engels te geven, zodat ook zij, die het nederlands niet of onvoldoende machtig zijn, dit boek kunnen lezen. Rest ons te vermelden, dat aan de inhoud een lijst van in de tekst genoemde inheemse plantennamen is toegevoegd, en dat zowel de foto's als de kleurenplaten van H. J. Slijper van een goede kwaliteit zijn en een grote levendigheid aan dit boek geven, dat wij in veler handen wensen en waarvan wij de lezing en bestudering van harte aanbevelen

Vriendelijke Miss Spooner geeft onderricht in goede huidverzorging

Willemstad. — Met het KLM-vliegtuig uit Panama arriveerde Zaterdagavond op Curaçao de welbekende schoonheidsspecialiste van Max Factor, Miss Wynn Spooner. Ter verwelkoming was aanwezig de heer Alfred Moron Jr., vergezeld van de heer Harry Godschalk, die in Palais Royal de schoonheidsartikelen verzorgt. Verder waren leden van de plaatselijke pers aanwezig die natuurlijk erg nieuwsgierig waren naar hetgeen Miss Spooner wel te vertellen had.
De heer Moron had in het restaurant enkele tafels laten reserveren waaraan het gezelschap, na een vlotte kennismaking met de charmante Miss Spooner aanzat.

De heer Harry Godschalk, employé van Palais Royal, de zaak die Max Factor op Curaçao vertegenwoordigt, bood Miss Spooner bij haar aankomst op Curaçao een fraaie ruiker aan. Miss Spooner zal de Curaçaose dames deze week onderricht geven in gelaatsverzorging.

Het is, zo vernamen wij al spoedig, de eerste keer, dat Miss Wynn Spooner deze kant uitkomt. Wel maakte zij enkele reizen naar Canada, terwijl zij door heel Amerika gereisd heeft.

Zij is eigenlijk juist van Canada terug, slechts acht dagen geleden was de schoonheidsspecialiste nog op Canadees grondgebied. Wat wij eerst niet wisten maar later vernamen is, dat Miss Spooner geen Amerikaanse maar een Engelse is. Zij reist ook met een Brits paspoort.

"I am very excited about this trip", vertelde Miss Spooner ons tijdens de gezellige bijeenkomst in het restaurant op Hato. Zij zeide verder dat de reis met de KLM-machine bijzonder in de smaak was gevallen. Vooral de service aan boord van de vliegtuigen noemde zij fantastisch goed

Miss Spooner is, gelijk wij reeds meldden, naar Curaçao gekomen via Panama en staat aan het begin van een groot tournee door de verschillende Zuid- Centraal-Amerikaanse landen.

Zij zal in elke plaats, groot of klein, een week vertoeven om onderricht te geven in de kunst van een goede huidverzorging.

In de Verenigde Staten heeft zij veel onderricht gegeven, zo zeide zij. Deze reis zal totaal ongeveer tien weken duren. Dat zij in kleine zowel als grote plaatsen eveneens vele geïnteresseerden zijn. Een week vindt zij dus in het geheel niet te veel.

Over Curacao bleek Miss Spooner reeds veel gehoord te hebben. Vooral in Panama vertelde men haar dat Willemstad "a litte Dutch town" is. Waardoor de specialiste natuurlijk zeer nieuwsgierig was geworden. Het is een genoeglijk onderhoud geworden en het was omdat de reizigster wat vermoeid was, — tenslotte is het geen peulschilletje, een reis van Hollywood direct via Panama naar Curaçao — dat zij eindelijk opstapte. Graag had al was het maar over de nieuwe lippenstift die zij op Curaçao gaat introduceren. Maar zij verliet het Stationsgebouw niet alvorens de opmerking gemaakt te hebben, dat de KLM toch zulke "handsome pilots" heeft, die voor de reizigers zo vriendelijk zijn.

Wat ons de borst deed zwellen, want tenslote is het onze nationale luchtvaartmaatschappij die dit compliment kreeg..

Miss Spooner is hedenochtend reeds begonnen met het geven van enkele demonstraties. Aanstaande Zondagmorgen vertrekt zij naar Aruba, waar ook een week vertoefd zal worden. Wij wensen Miss Wynn Spooner prettige dagen op "the shopping center in the Carribean" toe.

Vaart

Het KLM-vliegtuig, dat Vrijdag van Amsterdam vertrok, landde Zondagavond 21.40 uur loc. tijd op Hato; het vliegtuig, dat Zaterdag van Amsterdam vertrok, landde Zondag 14.24 uur loc. tijd op Hato, terwijl het vliegtuig, dat Zondag van Amsterdam vertrok, hedenochtend 08.22 uur Curaçaose tijd landde.

Op Zaterdag vertrokken er twee KLM-vliegtuigen — een via de Zuid en een via de Noord — naar Nederland, zij landden resp. Zondag 19.48 uur en Maandagochtend 07.01 uur Ned. tijd op Schiphol.

Saigon. — Twee der voornaamste leiders van de religieuze secte Hoa Hao, de generaals Tran Van Soai en Bacoet, zijn als opstandelingen vogelvrij verklaard. Al hun goederen zijn verbeurd verklaard.

Afschuwelijk ongeluk tijdens autorennen te LE MANS

Racewagen ontploft boven samengepakte menigte

77 toeschouwers op slag gedood; zelfde effect als bominslag

Le Mans. — Waarschijnlijk de grootste ramp in de geschiedenis van de autorensport geschiedde Zaterdagmiddag op het circuit van Le Mans in Frankrijk, twee uur na de start voor de 24-urenrace, meetellend voor het wereldkampioenschap voor sportwagens, waarvoor 60 sterren, waarbij een aantal der vermaardste coureurs aan het stuur van 's werelds bekendste merken, deelnamen. Tweehonderdvijftigduizend toeschouwers woonden de race bij en langs het circuit van 13.5 km was een tentenstad verrezen met reusachtige restaurants, eetzalen, een postkantoor, bank en bioscoop. Twee uur na de start raakte de Mercedes van de Fransman Pierre Levegh de vóór hem rijdende Austin Healy van Macklin, die remmen moest, omdat de Jaguar van Hawthorn voor de pits wilde stoppen. De Mercedes van Levegh botste tegen het talud en sprong ettelijke meters omhoog, waarbij een explosie plaats had, waarna de wagen terugviel op de als haringen opeengepakte toeschouwers. De gevolgen waren afschuwelijk, want de Mercedes ontplofte „als een magnesiumbom" en de brokstukken van de motor, de carrosserie en de wielen richtten een ontzettende ravage aan, waarbij tientallen personen werden onthoofd of verminkt.

Het tooneel riep herinneringen aan bominslagen uit de wereldoorlog op. Er ontstond paniek en de vluchtende personen, zowel gewonden, die nog lopen konden als ongedeerden veroorzaakten een gedrang, waardoor de hulpverlening werd vertraagd. Pas na een kwartier was van georganiseerd reddingswerk sprake en toen kwam de hulp voor tientallen te laat en gingen priesters rond voor de toediening van de laatste sacramenten. De slachtofferslijst steeg voortdurend en nadat de hele nacht medische diensten en negen ploegen van chirurgen in actie waren geweest, werd gistermiddag door de politie bekend gemaakt, dat volgens de cijfers, verstrekt door ziekenhuizen en hospitalen, het aantal doden 79 en het aantal gewonden 77 bedroeg.

Op de lijsten komen geen Nederlanders voor.

De ramp gebeurde vlak bij een onderaardse passage, welke van de grote tribunes naar het middenterrein voert, en de omvang van de ramp werd veroorzaakt in de eerste plaats, omdat het publiek daar dicht opeengepakt en incapabel tot vluchten was en ten tweede omdat de Mercedes in de lucht ontplofte en rondvliegende brokstukken op schouderhoogte bloedige voren ploegden door de machteloze toeschouwers waarvan velen aan het hoofd werden getroffen en het aantal doden bijna even groot is als dat der gewonden.

Het publiek stond achter het talud met afrastering, doch niet meer dan 2 à 3 meter verwijderd van de met snelheden van tegen de 300 km per uur voorbij stormende racemonsters, niemand dacht nochtans aan gevaar, omdat allen onder de ban van de fantastische snelheden waren gevangen. Ook kinderen kwamen bij deze ramp om of werden onder de voet gelopen. Ooggetuigen maken melding van afschuwelijke tonelen. Het reddingswerk werd nog bemoeilijkt, doordat strobalen en de houten afrastering ook vlam vatten.

Voor zover thans bekend, zijn de slachtoffers, bij wie de 50-jarige Levegh, die op slag werd gedood, bijna allen Fransen. Terwijl het publiek op de grote tribunes verstard van schrik getuige van de ramp waren, bleven de toeschouwers enkele kilometers verder aanvankelijk geheel onkundig, omdat de race werd voortgezet. Om 2 uur 's nachts werden de twee overgebleven Mercedes-ploegen, Fangio en Moss, die de leiding hadden en Kling en Simon, die in de derde positie reden, op last van de Mercedes-directie in Stuttgart uit de racen genomen uit eerbied voor de nagelaten betrekkingen van de slachtoffers.

Ooggetuigen verklaarden, dat het onheil een nog afschuwelijker indruk maakte dan de oorlogse bombardementen, omdat niet slechts doden en verminkten her en der verspreid waren, doch ook kinderen onder hen aanwezig waren. De gehele nacht speelden zich dramatische tonelen af voor de ziekenhuizen en hospitalen, waar familieleden de verlieslijsten kwamen raadplegen en soms "de misdadige wedstrijd" luide vervloekten.

De ramp heeft overal ontsteltenis verwekt en in diverse buitenlandse bladen wordt op uitbreiding van maatregelen ter bescherming van het publiek aangedrongen.

De leiding van de Duitse Mercedesfabriek verklaarde dat de overgebleven Mercedesploegen met opzet nog enige uren in de race zijn gehouden, teneinde te voorkomen dat grote aantallen bezoekers het circuit zouden verlaten, waardoor verkeersopstoppingen zouden kunnen zijn ontstaan en het werk van de reddingsbrigades en het transport van gewonden zou worden bemoeilijkt.

De Argentijn Fangio zeide, dat de omgekomen Levergh, die voor Fangio reed, zijn leven had gered omdat hij op het moment dat hij remmen moest, zijn hand opstak, teneinde Fangio te waarschuwen, waardoor Fangio nog langs de geblokkeerde wagens heen kon komen.

Slechts 12 van de 60 gestarte wagens hebben de race uitgereden.

'Na de ramp verminderde de belangstelling van het publiek aanzienlijk. Men was te zeer onder de indruk van de catastrophe om nog aandacht voor de race te kunnen hebben.

Na afloop werden niet, zoals gebruikelijk, de volksliederen gespeeld.

Zonder dat de deelneemsters hierover waren ingelicht, woonde H.M. Koningin Juliana overwacht de opening van de Tweede Nationale „Dachvaert" van de Nederlandse Gidsenbeweging, op de Goudsberg te Lunteren. H.M. die Beschermvrouwe is van de Gidsenbeweging, verbleef geruime tijd in het kamp en toonde grote belangstelling voor de demonstraties en de markt.

ONBETAMELIJK GEDRAG

Louisville. — Mevrouw Bobbie Clay te Luoisville, in de Amerikaanse staat Kentucky, heeft een boete gekregen van vijf dollar, omdat zij "weg, weg" had geschreeuwd, toen een ambtenaar van de ophaaldienst twee honden trachtte te vangen. De beesten wisten te ontsnappen, maar mevrouw Clay werd schuldig bevonden aan "onbetamelijk gedrag".

Wassenaar. — Op 82-jarige leeftijd is overleden de tekenaar Jetses, welbekend door zijn illustraties uit Ot en Sien.

Bannister gedecoreerd gehuwd

Londen. — Koningin Elizabeth van Engeland heeft ter gelegenheid van haar verjaardag aan ongeveer 2.000 van haar onderdanen onderscheidingen verleend.

De lijst bevat de namen van vier nieuwe baronnen, vier "baronets" en 59 ridders. Een baronet krijgt de erfelijke titel "Sir", terwijl een ridder de persoonlijke titel "Sir" mag voeren.

Dr Roger Bannister, de eerste man ter wereld die de mijl binnen de vier minuten liep is benoemd tot commandeur in de orde van het Britse Imperium (C.B.E.), een koninklijk geschenk voor zijn huwelijk dat is gesloten.

N.V. Werkspoor bouwt in Australie

Amsterdam. — De N.V. Werkspoor heeft een contract gesloten voor de bouw van een electrische centrale en briketfabriek bij Melbourne. Naar aanleiding hiervan verneemt het A.N.P. van de directie van Werkspoor, dat het hier de montage en niet de bouw betreft van een grote stoomketelinstallatie met toebehoren in opdracht van de State Electricity Commission van de Australische staat Victoria. Werkspoor ontving nog niet de definitieve bevestiging van de opdracht, doch de waarschijnlijkheid is groot, dat aan dit bedrijf de opdracht zal worden verstrekt. Het contract met Werkspoor zou ruim Nf 10 millioen omvatten. Het werk zal een aantal jaren in beslag nemen en deels met eigen krachten worden uitgevoerd. Zoals bekend, is Werkspoor al verscheidene jaren bezig met belangrijke werkzaamheden in Australie. Een imposante opdracht is bijvoorbeeld de montage te Geelong van een petroleumraffinaderij in opdracht van de Shell Company of Australia.

Portsmouth. — Het Britse kabelschip „Monarch" zal op 22 Juni beginnen met het leggen van de eerste directe telefoonkabel tussen Engeland en de Verenigde Staten en Canada.

Dortmund — De Duitse bokser Hecht versloeg door k.o. in de 13de ronde zijn landgenoot Hoepner en heroverde daarmede de Europese titel half zwaargewicht.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Legt Brabant beslag op alle kampioenschappen?

Na Willem II ook PSV thans kampioen van haar afdeling

De tweede kampioen is nu bekend. P.S.V., dat enkele weken geleden een zware inzinking meest doormaken, waardoor het leek, dat Limburgia met de erepalm zou gaan strijken, heeft zich echter prachtig hersteld en de eindrush bracht voor de zoveelste maal het kampioenschap in Eindhoven. Wij geloven wel, dat de Philipsploeg de sterkste en ook de meest technische ploeg van deze afdeling is. Echter werd P.S.V. gisteren geholpen, want Feyenoord versloeg te Groningen in een doelpunten-rijke wedstrijd G.V.A.V. met 3—6, waardoor tevens de kansen op een plaats in de Hoofdklasse voor de Rotterdammers zijn gestegen.

Ook Rapid J.C. verspeelde een winstpunt in de zo belangrijke wedstrijd tegen Limburgia. Afdeling A geeft momenteel het maximum aan spanning. Indien Holland Sport gisteren van DOS gewonnen had of slechts gelijk gespeeld had, was het kampioenschap een feit geweest. Maar DOS heeft fel van zich afgebeten en na verwoede strijd konden De Harder c.s. met een 1—2 nederlaag huiswaarts keren. Dit natuurlijk tot grote vreugde van NAC, dat Stormvogels met 2—0 versloeg en nu de kansen volledig in eigen handen.

Er moet nu door beide ploegen slechts een wedstrijd gespeeld worden en dat is te Den Haag op Houtrust. Ons zou het nu niets verwonderen, indien NAC deze strijd gaat winnen en hierdoor het zo fel bestreden kampioenschap gaat winnen en eerlijk gezegd, de Bredanaars verdienen dit wel vanwege hun zo dapper volhouden. En daarmede zou het derde Brabantse kampioenschap dan een feit zijn!

Afdeling A: Hoewel reeds te laat, toch zijn de resultaten van het onderaanstaande Go Ahead en Veendam vermeldenswaardig. Go Ahead versloeg te Deventer Amsterdam met 1—1, terwijl Veendam aan de Bosschepoort te Maastricht MVV een winstpunt afsnoepte. Roda Sport verpletterde Longa met 6—2 en kan nu wel zeker zijn van een plaats in de Hoofdklasse. De leiding hebben.

Holland Sport	25	40
NAC	25	39
MVV	25	32
Excelsior	25	28

Afdeling B: Hier bewees' Willem II haar kampioensstemming door het arme Brabantia met niet minder dan 7—1 te verpletteren. De Tilburgenaren hebben hiermede hun doelgemiddelde nog eens flink opgeknapt: 85—31. Fortuna '54 doet niets anders meer dan verliezen. Na de twee zware nederlagen tegen Willem II en de nederlaag tegen ADO werd nu van Sittardia met 3—1 verloren, waardoor Sittardia nog een kleine kans heeft om de Hoofdklasse te bereiken. Voor DWS lijkt ons dit niet meer zo gemakkelijk, want de Spaarnedammers verloren van EDO en of in de laatste drie wedstrijden nog zoveel benodigde punten bijeen gegaard kunnen worden? Heerenveen verloor weer eens met grote cijfers. Nu was het Sparta, dat de Friezen een voetballesje gaf (6—0). Hier is de spanning volkomen weg. Willem II behaalde reeds vorige week het kampioenschap:

Willem II	23	40
Fortuna '54	24	30
Sparta	25	30
S.V.V.	25	27

Afdeling C: Vreemd is voetbal toch. Verloor Alkmaar vorige week met liefst 0—5 van GVAV, nu wonnen de Alkmaarders met liefst 6—1 van Enschedese Boys. Hier is PSV dus de gelukkige en met Willem II lijkt ons dit wel de sterkste ploeg. Het belooft in ting van de duizenden supporters zal de bekende club uit Den Bosch volgend jaar in de Hoofdklasse spelen.

Hier is de stand aan de leiding:

Eindhoven	23	35
V.V.V.	24	35
Ajax	23	31
Enschedé	25	30

De volledige uitslagen luiden:

Afdeling A: Excelsior — Emma 4—2; Go Ahead — Amsterdam 1—0; M.V.V. — Veendam 1—1; Roda Sport — Longa 6—2; D.O.S. — Holland Sport 2—1; N.A.C. — Stormvogels 2—0; Leeuwarden — Zwolse Boys 3—2.

Afdeling B: Sparta — Heerenveen 6—0; E.D.O. — D.W.S. 2—1; A.D.O. — Elinkwijk 0—3; Sittardia — Fortuna 3—1; S.V.V. — Rigtersbleek 3—0; Brabantia — Willem II 1—7; Wageningen — Heracles 3—4.

Afdeling C: Alkmaar — Enschedese Boys 6—1; N.O.A.D. — P.S.V. 1—3; N.E.C. — Hermes 1—1; Limburgia — Rapid 0—0; E.B.O.H. — Vitesse 2—1; Blauw Wit — Haarlem 0—5; G.V.A.V. — Feyenoord 3—6.

Afdeling D: H.V.C. — Be Quick 3—0; Eindhoven — R.B.C. 3—2; Enschedé — D.F.C. 0—0; B.V.V. — Xerxes 5—2; Graafschap — V.V.V. 1—0; V.S.V. — Volewijckers 4—2.

Afdeling D: Hier gaat Eindhoven ieder geval wel een uiterst spannende kampioenscompetitie te worden met PSV, Willem II, Eindhoven (zo goed als zeker) en Holland Sport of NAC. Haarlem vecht verbeten om een plaats in de Hoofdklasse en dat moest Blauw Wit met liefst 0—5 ondervinden. Teleurstellend is de nederlaag van Vitesse tegen EBOH.

P.S.V.	25	38
Rapid J.C.	24	33
Limburgia	24	32
G.V.A.V.	24	32

denkelijk Sp. VVV voorbijstreven en dat terwijl Eindhoven ver heeft achter gestaan op de Venlose ploeg, wel een grote teleurstelling. Wanneer de Brabanders in de komende eindrush niet meer falen, komt ook in deze afdeling het kampioenschap in Brabantse handen! Maar De Graafschap haalde het stoute stukje uit de Limburgenaren met 1—0 te verslaan, terwijl Eindhoven een 3—2 zege behaalde op RBC. BVV, dat Woensdag jl. reeds zulk een verrassende 2—1 zege behaalde op VVV, dank zij een doelpunt in de allerlaatste minuut, versloeg nu Xerxes met 5—2 en tot grote opluch-

Parma. — De Italiaanse coureur Mario Della Favera is tijdens de race van Parma naar Poggiodi Berceto met zijn 3 liter Ferrari tegen een muur gereden en dodelijk verongelukt.

Rome. — De Italiaanse ploeg voor de Ronde van Frankrijk zal bestaan uit Astrua Baffi, Benedetti, Agostino Coletto, Bertoglio, Fantia, Monti, Nencini en Giudici.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Voor de kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Programa Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

RADIO HOYER

17.00 Tea at five
17.30 Met Duitse Muzikanten
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.45 Sport Rubriek
19.30 „Un amor frente al destino"
20.00 Gevarieerd programma
20.10 Sport rubriek
20.20 Gevarieerd programma
20.30 „Frente al pecado de ayer"
20.45 Romulo Bonifacio
21.15 Gebeurtenissen
21.30 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

VOZ DI ARUBA

18.35 Nieuws
1845 Kinderprogramma
19.20 Nieuws
19.30 Hoorspel.
19.45 Speciaal Programma
20.00 Nieuws in het Papiament

RADIO KELKBOOM

17.30 La hora del Bolero
18.00 Alle hens
18.15 Cumpleaños Feliz
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Oranjestad Bazaar
20.45 Musica
20.55 Nederlands Commentaar
21.00 Peticiones
22.00 Sluiting

AVROS:

17.00 Linda's eerste Liefde.
17.15 Reclame
17.30 Heinekens biri wrokomans prisiri
17.45 Populaire melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.0 Gezondheidsgids
19.3 Verzoekprogramma
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Hoogtepunten uit opera's
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibisc gebieden.
21.25 Surinaamse muziek
21.30 Sluiting.

P. C. J.

18.37 Opera-concert
19.00 Nieuws
19.17 De Boertjes van Buuten
19.31 Reportage.
19.36 Zwar op Wit.
19.39 Disco Variété.
19.54 Sport journaal.
20.09 Intermezzo.
20.30 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting

Prikproef van T.B.C. aan te duiden

Atlantic City. — Op een bijeenkomst van de Amerikaanse academie van t.b.c.-specialisten heeft dr H. J. Cooper, professor in de medicijnen aan de Universiteit van Colorado, mededeling gedaan van een nieuwe methode om t.b.c. te constateren. Deze methode wordt aangeduid als "prikproef": de proefpersoon krijgt een arminjectie van bepaalde chemische stoffen en wanneer de ziekte aanwezig is, verschijnt er binnen een halve minuut een reactie. Volgens dr. Cooper is deze proef doeltreffend en economisch.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:

Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
J. Kokshoorn 23.30 — 07.00 tel. 2470

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. 18 Juni 12.00 A. J. v. d. Bos tel. 4384 St. Michielweg 20. J. D.
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:

W. Batelaan tel. 2275

C.S.M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269.

Dokafdeling

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO.

Geen voorstelling

ERIC DE NOORMAN: Het spoor van het zwaard

50—28. Met beide handen het zwaard vasthoudend staart Tsacha wild om zich heen, als eensklaps het geluid van naderend hoefgedreun hem doordringt. Een ogenblik later doemen de donkere ruitersilhouetten tussen de bomen op en de Nomade sist woedend, als de stem van de Noorman luid door het woud schalt. „Bogen gereed ...... SCHIET!" Tsacha wacht de verdere ontwikkeling der dingen niet af. Hij beseft al te goed, dat tegen een pijlschot van een verwoede tegenstander zelfs het zwaard Tyr hem niet beschermen kan .... En terwijl de eerste pijlen reeds naast hem beginnen te vallen, keert hij zich om en duikt weg in het duister. Onmiddellijk zetten de Noormannen de achtervolging in.

Diep bukkend rent de Nomade zig-zag door het kreupelhout. Hij heeft reeds lang een plan gereed en welbewust lokt hij zijn achtervolgers weg van de plaats waar hij zijn paardje verborgen heeft......

Als zij dat vinden is zijn lot bezegeld. Dan, wanneer een nieuwe zwerm pijlen om hem heen zoeft, laat hij zich met zwaard en al voorover vallen.

Een ogenblik ligt hij roerloos te luisteren naar het triomfantelijke geschreeuw van Eric's mannen: „Wij hebben hem! Hierheen

Een duivelse grijns speelt om Tsacha's lippen. „Zoekt, o honden van honden......" sist hij. „Zoekt goed en.........lang........"

En lenig als een slang kronkelt hij weg tussen de dorre takken...

„Hier moet het ergens geweest zijn, Heer!" hijgt Knud. „Ik zag hem duidelijk vallen."

„Weet ge zeker, dat hij getroffen is?" vraagt Eric, die met stijgende argwaan om zich heen kijkt. „Ik vrees, dat we het slachtoffer geworden zijn van een krijgslist. De Nomade is........" Een woedend geschreeuw onderbreekt zijn woorden en als hij met Knud op zijn hielen, terugsnelt, ziet de Noorman zijn vrees bewaarheid........

Nog juist vangt hij een glimp op van een ruiter, die—diep over de hals van zijn paard gebogen; in razend galop tussen de donkere stammen verdwijnt.

Het doffe gedreun van de paarden hoeven sterft snel weg en het laatste wat Eric van de Nomade hoort is een spottend hoongelach...